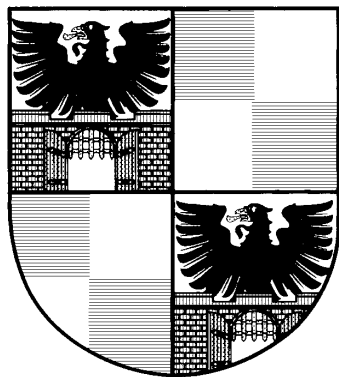

Náš domov

číslo 220

srpen 2008

V Mrákoticích se hrál nohejbal až do tmy

Začátek prázdnin a dva víkendové sváteční dny s sebou přinesly řadu akcí v našem kraji. Zatímco v Dobrošovicích slavili 650 let od založení obce, v Mrákoticích se hrál celý den nohejbal a v Měšetících u kapličky zase pétangue.

V Mrákoticích se již po deváté konal tradiční nohejbalový turnaj, kterého se letos zúčastnilo rekordních 12 týmů. Vedle domácích Mrákotic se zde utkali borci ze sousedních Chotětic, Divišovic a Heřmaniček, pozvání však přijaly i týmy z Prčice, Jesenice, Tomic a dokonce i z Prahy. Do sportovního zápolení se s vervou pustilo dravé mládí vedle zkušenějších a ostrýlenějších borců. Dokonce i ženské pohlaví zde mělo svou zástupkyni a nevedla si vůbec špatně.

Hezké počasí turnaji přálo, a tak i když se náročným pavoukem zápasů finalisté probíjávali až do pozdních večerních hodin, převládala pohoda a dobrá nálada. Vzhledem k počtu přihlášených týmů museli letos organizátoři přistoupit ke zkrácení jednotlivých setů, přesto až téměř za tmy mohla starostka města Mirka Jeřábková poblahopřát vítězným týmům a předat zasloužené odměny. Na 4. místě skončili hráči z Chotětic, na 3. a 2. místě dva týmy z Heřmaniček a výhra zůstane v Mrákoticích.

Do budoucna by chtěli Mrákotičtí vybudovat ještě jeden kurt, aby se mohlo hrát paralelně a soutěž tak lépe odsýpala. Vzhledem tomu, že majitelem pozemku je jeden z účastníků turnaje a velký fanda sportu vůbec, nebude to problém.

26. července se konal další nohejbalový turnaj v Divišovicích a koncem léta se ještě jednou příznivci této hry sejdou v Mrákoticích. Organizátoři však zvou i na tradiční Posezení pod zvoničkou, které se bude konat v pátek 15. srpna na návsi v Mrákoticích. Přijďte i vy, tady se nudit nebudete.

Alice Valsová

Vybíráme z obsahu:

- David Rath s sebou přivezl Trošku 2
- Měšeťáci vstoupili do léta pétanguem ... 5
- O čem sní Olga Sommerová? 6
- Jednou bych chtěl obeplout svět.....9
- Memoriál Františka Hájka 11
- Zveme Vás na fotbal 12

Z jednání rady města

Rada města ne svém zasedání dne 9. 7. 2008

Rozhodla:

- o zahájení územního a stavebního řízení dle projektu vyhotoveného Ing. Bukáčkem na kolmé parkování u hřbitova v Prčici
- o poskytnutí finančního příspěvku 10 000,- Kč z rozpočtu města z kap. údržba majetku na úpravy ve zdravotním středisku – prosvětlení chodby

Schválila:

- návrh p. Doležala Údržby silnic Osečeny, s.r.o., na odvodnění ulice Uhřická s drobnou úpravou – žlabovky směrem od Sušetic a přes zelený pás a v ulici Uhřická část zatrubnit, zasfaltovat
- předložený návrh na opravu ulice Ke Stadionu v Prčici
- žádost o souhlas s úpravou fasády na čp. 6 za podmínky, že stavebník dodrží veškeré stanovené podmínky z Odboru školství a kultury, oddělení památkové péče MěÚ Sedlčany.
- návrh na směnu pozemků v osadě Bolechovice za účelem úpravy stávající komunikace MěÚ

Doporučila:

- zastupitelům schválit navrhovanou směnu pozemků v osadě Bolechovice
- osadnímu výboru Nové Dvory provést vyčištění obecního pozemku pč. 25/1 v k.ú. Nové Dvory svépomocí

Pověřila:

- starostku jednáním na Ministerstvu vnitra ČR ve věci převodu motorových vozidel

Vzala na vědomí:

- zprávu vedoucího a účetní o hospodaření společnosti Služby Sedlec-Prčice s.r.o.
- informace starostky k převodu vodovodů, k průzkumu jímání vody ve Vrchotických,

k prodeji pozemku v Nových Dvorech a k projektu na revitalizaci Černického rybníka

- návrhy na opravy místních komunikací ve vlastnictví města

Vyjádřila:

- souhlas s dělením pozemků pč. 385/14, 385/15 a 354 v k.ú. Sedlec v souladu s platnými normami, které budou zpracovány v příslušných projektech

Jednala:

- o výstavbě sportovních kabin v Přestavlkách
- o rekonstrukci náměstí v Sedlci
- o podmínkách výběrového řízení ve věci prodeje obecního majetku – stavebních pozemků v Kvasejovicích

Rada města ne svém zasedání dne 16. 7. 2008

Rozhodla:

- o uzavření smlouvy o smlouvě budoucí na zřízení věcného břemene spočívající v položení el. vedení pro přípojky k pozemkům pč. 374/14 a pč. 374/7 v k.ú. Prčice za jednorázovou úhradu 1000,- Kč
- o zadání prací spol. Služby Sedlec-Prčice na základě podnětů členů rady

Schválila:

- provedené ocenění vodovodů Vrchotice I., Vrchotice II. Na Františku a Kvasejovice

Jednala:

- jako valná hromada společnosti Služby Sedlec-Prčice, s.r.o.

Vzala na vědomí:

- informace starostky k odvodnění Uhřické ulice
- požadavky p. Fr. Hrmý k opravám majetku města
- návrhy a podněty V. Hlaváčka

Rada města ne svém zasedání dne 23. 7. 2008

Rozhodla:

- o zadání projektu na zřízení parkoviště u zdravotního střediska

Schválila:

- poplatek za likvidaci odpadních vod přivezených na ČOV ve výši 44,-Kč (vč. DPH) – od 15.8.2008
- požadavek MÚ Sedlčany odboru dopravy s nezařazením krajské komunikace III/12137 Jetřichovice Cunkov do plánu zimní údržby, s tím, že tak bude až od křižovatky na Záhoří
- předložený návrh na přesun mezi položkami rozpočtu města

Vydala:

- souhlasné stanovisko s podmínkou ke stavbě rod. domu v Prčici

Doporučila:

- zastupitelům schválit koupi pozemku v Jezerské ulici - ppč. 988/4 v k.ú. Prčice o výměře cca 45 m²
- zastupitelům další podněty ke změně Územního plánu města

Vzala na vědomí:

- informace o uzavření smlouvy o budoucí kupní smlouvě na pozemek ppč. 988/4 v k.ú. Prčice
- informace o vyjádření SÚS a dopravního inspektorátu k zřízení parkoviště u hřbitova v Prčici

David Rath s sebou přivezl Trošku

V rámci předvolební kampaně ČSSD zavítal do Sedlce-Prčice oranžový autobus s kandidátem na hejtmana Středočeského kraje Davidem Rathem. Přivezl s sebou mnoho slibů a film Zdeňka Trošky Kameňák I.

Sedlec-Prčice byla pro pojezdovou lékařskou ambulanci doktora Davida Ratha na jeho tour za voličskými hlasy ten den zastávkou poslední. Postupně navštívil 16 předchozích měst. Oranžový autobus s fotografií doktora Ratha v lékařském ustrojení a nadživotní velikosti přijel kolem 18. hodiny, zastavil na náměstí v Sedlci a rozjel předvolební show v oranžovém. Uhlazený, lehce ironický, nad věcí, tak působil David Rath i po náročném dni. Svůj předvolební heppening začal otázkou: „Máte rádi Mirka Topolánka? A máte

rádi ODS?“ Na řadu přišlo zdrazování, radary v Brdech, poplatky u lékařů, privatizace krajských nemocnic, současný hejtman Bendl a další.

Pár desítek přítomných, kteří si v ten studený letní podvečer přišli Davida Ratha poslechnout, se pak přesunulo na parkoviště u požární zbrojnice, aby zhlédli film na přání z produkce Zdeňka Trošky. Vybrán byl Kameňák I.

Jak se David Rath svěřil, nebyla účast na jednotlivých zastávkách příliš vysoká, nejvíce lidí přišlo ve Voticích a v Sedlci. Ale zatím se dá hovořit jen o jakémisi předvolebním ofukávání, ty největší tahy a šfouchance teprve přijdou. Vždyť volby by měly proběhnout až na podzim, konkrétně 17. a 18. října.

Alice Valsová

Oznámení o přerušení dodávky elektřiny

Dne 19.8.2008
v době od 8,30 do 16,00 hod
bude přerušena dodávka
el. energie v osadách
Kvasejovice, Malkovice,
Z.Boudy,
Matějov, Myslkov, Veletín
a Nové Dvory

Dne 2.9.2008
v době od 8,00 do 15,00 hod
bude přerušena dodávka
el. energie v osadách
Moninec, Jetřichovice, Šanovice,
Bolešín, Krošíček, Sušetice,
Uhřice, Sedlec – ul. Luční,
Jetřichovická, Dláždění,
část E. Beneše a Uhřická

Uzávěrka zářijového čísla je v pátek 29. srpna do 11 hodin.

Na příspěvky došlé po tomto termínu nebude brán zřetel.

Dozvuky Derby

„Tak to máme za sebou, zaplat' Pán Bůh...“, oddychli jsme si s Pavlem Dejmalíkem, když jsme vyhlásili výsledek Derby, předali, co jsme předat měli a pak už to bylo jen na kapele. A také trochu na počasí. Mimo chodem, všimli jste si, že během těch dosavadních devíti ročníků počasí vždycky přálo? Jenže jednou to přijít musí, bude pršet celý den a bude zima. Tak doufejme, že si svatý Petr nevybere svou daň právě na ten jubilejní desátý ročník. Ale to odbočuji.

Mysleli jsme si, že je po všem a začneme pomalu chystat Derby příští. Jenže... Ono takové Derby má i svoje dozvuky a ne vždy jsou to dozvuky příjemné.

Pořádky a nepořádky

Asi byste se divili, jak to vypadalo na hřišti v neděli dopoledne. Snad ani náměstí po pochodu Praha-Prčice není tak zaplaveno plastovými kelímky a dalšími odpadky jako areál hřiště. Naštěstí hned v pondělí ráno nastoupily Služby Sedlec-Prčice a areál uklidily. Jenže ouha. Nějak se nemohly dopočítat svého inventáře. Zmizel kabel pro zvučení kapely. Není to nijak levná záležitost a tak se ihned pan Kabíček dal do pátrání. Po kabelu se však slehla zem. Někdo si zase pomohl, ale zapomněl, že vlastně okradl i sám sebe. Peníze na nový kabel bude muset uvolnit Město a to jsme vlastně my všichni. Takže bravo milý poberto!!!

Honba za soutěžícím

Je to takový národní sport, že každý nejlépe ví, jak by se co mělo udělat. Ale přiložit ruku k dílu, to pak trochu vázne. Jako každý rok, i letos se našly disciplíny, které běžely tak nějak samy, ani nebylo zapotřebí do jejich organizace zasahovat. Kapitáni si vše sami dohodli, sehnali soutěžící, prostor, vybavení. Náhle. Jako příklad uvedu cyklistiku, šipky,

kulečnick... Pak jsou disciplíny, kterým se musí trochu pomoci, ale i tak to s nimi jde. A pak jsou disciplíny, které se rodí velmi těžce, musíme na ně neustále dohlížet, shánět soutěžící, kteří se stejně ve finále nesejdou, nejsou jasná pravidla a nakonec se všichni pohádají. Od kapitánů pak slyšíme, že by se na to už nejraději vypr..., že do toho nikdo nemá chuť, že lidi nemají čas... Škoda. Většinou jsou to moc hezké a divácky oblíbené soutěže. Jen lidský faktor selhává. Když pak v průběhu dne pozoruji soutěžící i nadšené diváky, říkám si, že to honění a přemlouvání přece jen stálo za to. Ale musí to být pokaždé „s muzikou“?

Chvály a hany

Už to nakousla při večerním finále Alena Šmejkalová, sice chraplavě, ale výstižně. „Odpusťte nám, pokud nevyhrajeme. Dáme do toho všechno, ale jeden zkrátka prohrát musí...“ Aleno, pod tvá slova se podepisuji i já. Vždyť Derby je jen hra, nic jiného, než hra a někdo přece prohrát musí. O tom to celé je. Tak proč si vyčítat, že ten udělal to a ta že zase neudělala ono. Na chodu světa se stejně nic nezmění, všechna sláva polní tráva, zato lidská důvěra, náklonnost jsou lehce zranitelné. Když bych měla parodovat Haškova Švejka, říkám: „Proboha lidi, co blázníte, vždyť jsou to lidi!“

Alice Valsová

Město Sedlec-Prčice
Nám. 7. května 62
257 91 Sedlec-Prčice

Oznamuje zahájení

Výběrového řízení

na prodej zastavitelných pozemků v k. ú. Kvasejovice:

- pč.37/26, o výměře 1200m² • pč. 37/27, o výměře 1100m²
- pč.37/28, o výměře 1150m² • pč.37/29, o výměře 1057m²
- pč.37/30, druh o výměře 966m² • pč.37/31, o výměře 988m²
- pč. 37/32, o výměře 1123m²

za minimální kupní cenu 180 Kč/m².

Blíže informace – Městský úřad Sedlec-Prčice, nám. 7. května 62, 257 91 Sedlec-Prčice
M. Jeřábková – tel.: 317 843 384, M. Dvořáková – tel.: 317 834 216
www.sedlec-prcice.cz – úřední deska

Kudy? Tudy!

Nevěřili byste, jak moc pomohla řidičům tak banální záležitost, jako jsou nově namalované středové a krajové čáry na silnicích v našem městě. Zvláště v Prčici při vjezdu na náměstí od Heřmaniček a v Sedlci v prostorách křižovatek u kostela to velmi pomohlo. Do té doby byla orientace na těchto místech jen pomyslná a při případné kolizi by se těžko dokazovalo, kdo kde stál. Proto i já, coby pravidelná řidička, vřele vítám tento krok.

-av-

V Dobrošovicích se slavilo

V Dobrošovicích si v sobotu 6. července připomněli 650. výročí založení obce a 105. výročí založení dobrovolného hasičského sboru. Organizaci oslav si vzali na starost mladí hasiči, ale pomáhala jim při tom celá obec. Každý přispěl svou kapkou do mlýna.

Ves Dobrošovice založil ve 13. století zeman Dobroš. Jeho potomci zde vystavěli tvrz, do dnešních dnů z ní však zbyl jen pahorek obehnaný hlubokým příkopem a valy z velké části rozkopané. První písemná zmínka o Dobrošovicích, která byla nalezena v zápisech zemských desek, má vročení 1358. V období husitských válek byla tvrz pobořena, panství rozděleno a obec i statky přecházely z jednoho majitele na druhého. Snad největšího rozkvětu dosáhly Dobrošovice v roce 1890, kdy v 17 staveních žilo 118 obyvatel. Významným rodákem byl Jan Křtitel Roškot, spisovatel a kapitulní děkan karlsstejnský (text o historii obce Dobrošovice tak, jak zazněl z pódia při oslavách, je k dispozici na IC, Dobrošovští ho však chtějí vydat i knižně v malé publikaci o své obci).

Současnost píše další významnou stránku historie Dobrošovic. Obec opět ožívá, žije zde řada mladých, staví se nové rodinné domy.

Sbor dobrovolných hasičů byl v Dobrošovicích založen 23. dubna roku 1903, to když se zdejší hasiči rozhodli odtrhnout od sboru dobrovolných hasičů Divišovic, pod který do té doby patřili. 1. června byla svolána první valná hromada. Nově založený sbor čítal 15 činných a 12 přispívajících členů. 23. srpna získal sbor novou hasičskou stříkačku a byl zařazen pod protektorát důstojného pána Jana Roškota. Starosta obce při slavnostním svěcení stříkačky získal od členů slib, že „...vždy si budou vážit stroje, jakož i svých představených a že budou vždy bedlivě poslouchati a rozkazy vykonávati“.

Tak jako v jiných obcích, i v Dobrošovicích se hasiči kromě svého základního poslání – chránit zdraví a majetek – stali nositeli kultury, osvěty a sportu. Podíleli se na organizování rozvoje a rozkvětu obce, a to v dobách dobrých i zlých. V těchto dnech čítá sbor 21 členů čin-

ných a 32 přispívajících (i tento celý text je k dispozici na IC).

Oslavy výročí založení obce a hasičského sboru měly skutečně velkolepý ráz a Dobrošovští se na ně dlouho poctivě připravovali. Zřejmě největší práci dalo opravit kapličku stojící při okresní silnici. Oprava se vyšplhala na 85 tisíc korun a byla vskutku generální. Zednických prací se ujala firma pana Kose z Počepic, pokrývačské práce zase vykonala pan Dobenčák. Tesařské práce, se kterými se původně vůbec nepočítalo, si vzal na starost pan Vrána a malířské práce pan Dvořák. Ale zřejmě nejvíce hrubé práce odvedli místní hasiči sami. K pokrytí nákladů měla přispět i dobrovolná sbírka v obci, která vynesla 17 tisíc korun, částí financí slíbila přispět i obec Jesenice.

Do krásy opravená kaplička byla vysvěcena v sobotu dopoledne. Slavnostní mši v parčíku pod kapičkou za krásného počasí sloužil P. Zápotocký. Ve svém projevu nezapomněl poděkovat všem, kdo se na opravě podíleli a zdůraznil, že slavnost je o to svátečnější, že se koná pro církev v tak významný den – svátku příchodu věrozevěstů Cyrila a Metoděje na naše území.

Pak se již všichni, domácí i hosté, přesunuli na pozemek na kraji obce, kde bylo připraveno posezení a výborné občerstvení včetně domácích koláčků od místních žen. Od jedné hodiny se rozjel bohatý program. Nejprve proběhlo čtení z historie obce a hasičského sboru, pak se předvedli hasiči při útoci, a to i s historickou technikou, a všichni si zasoutěžili ve veselých disciplínách. Byly připraveny soutěže pro děti, ale ani dospělí nepřišli zkrátka. Vedle slalomu trakařem, hodu vidlemi nebo pojídání koláče si to mezi sebou rozdali staří a mladí ve fotbale. Zápas i následné penalty vyhrálo zkušené stáří.

K dobré náladě a veselí přispěla skvělá muzika v podání kapely Pohoda Band, měrou vrchovatou slavnosti přálo i počasí. Ještě dlouho do noci se teplou letní nocí linula hudba a okolo 21. hodiny noční oblohu rozzářil ohňostroj.

Členové SDH Dobrošovice tímto děkují všem, kdo se materiálně nebo i svou přímou pomocí podíleli na zdařilém průběhu oslav.

Alice Valsová

Zvonička v Chotěticích je opět jako nová

Jedna z nejstarších zvoniček v našem okolí (1871), která stojí v Chotěticích, dostala nový kabátek. Kámen, právě tak jako cokoliv jiného, podléhá zubu času a sem tam potřebuje upravit, vyčistit, vyleštit... Na zvoničce, která stojí přímo pod jejich stavením, to již delší dobu pozorovali manželé Procházkovi. Když nastaly teplé letní dny, oslovili členy místního hasičského sboru a vlastními silami i nákladem zvoničku zkrášlili. Pan Hůzl ze Sušetic se pak postaral o vyčištění kamene.

I když místní zvonek umí zpívat jen písničku nejsmutnější a naštěstí většinou mlčí, rozhodně to zvonička to chotětické zvoničce opět moc sluší.

a.v.

Modrá pyramida

BYDLENÍ PRO KAŽDÉHO

HYPOÚVĚŘ

1 000 000 Kč – 5 950 Kč/měs.
500 000 Kč – 2 975 Kč/měs.

Martina Pejlová
Tel.: 728 720 130

Ateliér Prčice navštívila další slavná osobnost – kytarový virtuóz Štěpán Rak

V sobotu 19. července poctil Ateliér Prčice svou návštěvou vynikající kytarový virtuóz Štěpán Rak, když naším městem projížděl při své cestě do jižních Čech. O existenci a inicia-

tivách Ateliéru se dozvěděl v Sedlčanech, kde zcela nedávno koncertoval.

Pan Štěpán Rak je světový kytarový virtuos, skladatel, profesor pražské Akademie

muzických umění. Do Prahy ho přivezli příslušníci Rudé armády v roce 1945 na tanku z Ukrajiny. Má tedy adoptivní rodiče. Díky svému nadání a pílí se vypracoval mezi světovou špičku klasických kytaristů a skladatelů. Je také autorem celé řady komorních i symfonických děl, zejména však skladeb pro sólovou koncertní kytaru. Svá hudební díla vydává tiskem i na deskách, a to jak u nás, tak i v zahraničí. Na svých častých zahraničních cestách vystupuje rovněž v programech televizních a rozhlasových stanic.

Pan Rak se živě zajímal o prostory Ateliéru, zdejší aktivity, prohlédl si čerstvě instalovanou výstavu Zvíře, které je výsledkem prací několika mladých výtvarníků na dané téma. Ocenil také akustiku zdejšího špýcharu, kde se pořádají různá hudební vystoupení a samozřejmě neopomněl navštívit rekonstruované nádvoří a relaxační zahradu. I na muziku došlo, pan Rak se nenechal dlouho pobízet a přítomným zpestřil sobotní odpoledne krátkým improvizovaným koncertem.

Návštěvou Ateliéru byl kytarový virtuóz velmi nadšen a my věříme, že si v budoucnu ve svém naplněném programu na koncert v Prčici udělá čas. Byl by to svátek pro všechny zdejší milovníky krásné hudby.

Alice Valsová

I ve vlaku si dávejte pozor na své věci !!!

Policisté na Benešovsku v poslední době šetřili několik případů odcizení zavazadel osobám cestujícím vlakem.

Typickou trestnou činností páchanou ke škodě cestujících jsou kapesní krádeže a krádeže zavazadel. Složitost objasňování této trestné činnosti je dána velkou fluktuací osob a vzdálenostmi, na které jsou cestující přepravováni. Zpravidla je velmi složité a mnohdy nemožné určit konkrétní místo spáchání trestné činnosti, zjistit svědky, nebo od poškozeného získat jakékoliv údaje směřující k vypatrání pachatele. Nejčastěji jsou okradeni cestující, kteří si dostatečně své věci nehlídají.

Jako příklad můžeme uvést případ jednadesetiletého důchodce. V pondělí 7. července cestoval vlakem z Prahy směrem na Benešov. Krátce po jedenácté hodině dopolední si

odskočil na toaletu, svůj batoh však nechal bez dozoru ležet na sedadle. Teprve večer doma zjistil, že mu v něm chybí peněženka s penězi, doklady včetně řidičského průkazu a platební karty. Pachatel mu svým jednáním napáchal škodu za více jak tři tisíce korun.

Proto dbejte na tyto preventivní doporučení pro cestující:

- věnujte pozornost pohybu osob kolem sebe a svých zavazadel
- zavazadla nikdy nenechávejte bez dozoru a mějte je vždy dobře uzavřená
- peníze, doklady a cennosti mějte vždy při sobě a řádně zabezpečené proti krádeži
- nenechávejte je umístěné na povrchu tašky či v batohu na zádech, kam nevidíte
- věci si často kontrolujte

- dávejte pozor na osoby, které jsou velmi ochotné vám se zavazadly pomoci
- vyhýbejte se tlačenicím v podchodech na nástupiště a při nastupování do vlakové soupravy
- ve vlaku věnujte pozornost spolucestujícím, i z dobře vypadajícího spolucestujícího se může vyklubat pachatel krádeže
- za jízdy se snažte neusnout
- nenechávejte v žádném případě v zavěšených svrších žádné doklady, peníze nebo cennosti
- věnujte též pozornost osobám, které jsou ve vaší blízkosti, když vyndáváte peněženku, aby vám ji nevytrhly z ruky
- pokud pojmete podezření na nějakou osobu, která například delší dobu prochází bezdůvodně vlakovou soupravou a nahlíží do kupé nebo sleduje zavazadlové prostory, upozorněte včas průvodčího
- snažte se zapamatovat si popis osoby.

nprap. Zuzana Stránská

Měšetáci vstoupili do léta pétanguem

V sobotu 5. července se na návsi u kapličky v Měšetících konal již 3. ročník Memoriálu Karla Stibora v pétangu. Za velmi krásného slunného počasí se pod kvetoucími lipami sešlo celkem 40! dvojic. Hrál se na 4 hřištích, takže téměř každické rovnější místočko kolem kapličky bylo využito. Přesto na krátce zastřiženém trávníčku ke slovu přišla i paní náhoda. Nejblíže ke košonku své koule nejčastěji posílali, a tím i celý turnaj vyhráli Karel Stibor

a Miloš Doubrava, druží byli Tomáš Janda a Jitka Beranová a třetí skončili Ladislav a Jana Peškovi.

Memoriál skončil krátce před osmou hodinou večerní, ale ještě dlouho se pak pod vonícími lipami v přátelském hovoru posedělo. Vstup do léta se tak Měšetickým vskutku vydařil.

Alice Valsová

O čem sní Olga Sommerová?

Na samý závěr léta, **29. srpna**, jsme si pro vás připravili skutečný bonbónek. S prázdninami se rozloučíme besedou se slavnou režisérkou dokumentárních filmů Olgou Sommerovou.

Olga Sommerová je nejen velmi krásná žena, ale také vynikající filmová tvůrkyně. Navíc k našemu kraji má více než vřelý vztah, vždyť nedaleko Jankova vlastní chalupu a i z našeho prostředí natočila zajímavé dokumenty (např. *Dva muži na Sibiři*). Z její filmografie bychom mohli připomenout filmy *O čem sní ženy*, ale i *O čem sní muži*, točila dokumenty o výjimečných lidech – první dámě země *Olze Havlové*, prezidentu *T. G. Masarykovi*, hercích *Josefu Kemrovi*, *Ivě Janžurové*, *Vlastě Chramostové*, biskupu *Václavu Malém*, režiséru *Janu Špátovi* (svém manželovi), spisovatelích *Ivanovu Klímovi*, *Bohumilu Hrabalovi* nebo kupříkladu *Boženě Němcové*...

Nebrání se ženským otázkám – *Sedmikráska*, *Máňa a Máňa po deseti letech*, *Feminismus po česku*, *Člověk žena*... Někdy bývá označována jako největší česká feministka. Naproti tomu však natočila dokumenty: *Jak se žije otcům po rozvodu* či *Táta jako máma* (mimochoďem, v tom si zahrál i Mgr. Zdeněk Sedláček coby táta na mateřské dovolené).

Nevyhýbá se velmi citlivým tématům: *Přežili jsme své děti*, *Deprese/(Ne)viditelná komnata*, *Rakovina prsu/O ženských nádech*, *Ztráta důstojnosti*, *Jak se žije v nejtežší věznici*...

Svémi dokumenty tak výraznou měrou přispěla k vysoké úrovni cyklů GEN a Genus, *Jak se žije*..., *Nevyjasněná úmrtí*, *Zpověď*, *Ztracená duše národa*, *DIAGNÓZA*, které vysílala Česká televize. Vůbec její „*Jak se žije*“... jsou jedny z nejlepších dokumentů, které kdy naše televize vysílala.

Látku, kterou posbírala při přípravě a natáčení filmu *O čem sní ženy* a poté i *O čem sní muži*, zpracovala ve stejnojmenných knižkách. Ty se záhy staly bestsellery.

Olga Sommerová za svou tvorbu byla odměněna řadou významných ocenění na domácích i mezinárodních přehlídkách a festivalech. Svůj um si však nenechává pouze pro sebe a ráda se o své zkušenosti dělí s mladšími kolegy. V roce 1991 se stala pedagožkou na FAMU a v roce 1994 vedoucí

katedry dokumentární tvorby FAMU. Externě spolupracuje s filmovou školou v Písku. Je členkou České filmové a televizní akademie.

Olga Sommerová je bezesporu velmi pozoruhodná žena, která má co říci a umí říci. Proto neváhejte a přijďte pobesedovat o filmu, o životě a tak. S naším hostem se totiž velice krásně povídá.

Beseda s režisérkou Olgou Sommerovou se uskuteční v pátek 29. srpna 2008 od 19,30 hodin v Ateliéru Přčice, vstupné je symbolických 30,- Kč. Předprodej vstupenek na Informačním centru v rámci provozních hodin.

Připravila Alice Valsová

120 let dobrovolných hasičů v Přčici

Před 120 lety byl založen Sbor dobrovolných hasičů v Přčici. Toto výročí si připomeneme v září několika akcemi. Od 6. září bude na Informačním centru v Přčici otevřena výstava mapující vývoj dobrovolného hasičství v Přčici. Výstava bude samozřejmě otevřena i v průběhu dohledné v rámci oslav výročí.

Hlavní oslavy proběhnou v sobotu 13. září.

Od 10 hodin bude na náměstí v Přčici probíhat slavnostní nástup přčických dobrovolných hasičů, při kterém vzdají hold památce všech bývalých členů. Pak se v slavnostním průvodu vydají napříč Přčicí na hřiště TJ Sokol, kde budou oslavy pokračovat. Po slavnostním zahájení proběhne několik soutěží, mezi nimi dva požární útoky a zábavné soutěže pro diváky. Na své si přijdou jak děti, tak i dospělí. Chybět samozřejmě nebude také ukázka historické techniky.

Občerstvení a hudba po celý den budou zajištěny.

Dobrovolní hasiči z Přčice zvou všechny, přijďte s námi naše výročí oslavit. Jistě to bude příjemný den.

Z pera našich čtenářů

Jsem jedním z těch, kdo se po našem kraji rádi pohybují na kole. Využívám ho denně a pozoruji, jak se čím dál tím více agresivněji k cyklistům chovají motoristé. Měla jsem v poslední době několikrát štěstí, že mne nesrazili. Nechápu, že jsou tak bezohlední, většinou mají na druhé straně tolik místa... Proto bych ráda vyjádřila svou výzvu:

„Motoristé, mějte ohled na cyklisty a na pěší! Nejezděte těsně kolem nich a neohrožujte je tím. Cyklista vůbec nemusí slyšet, že za ním jedete a uvědomte si prosím, že jeho stabilita je vratká, že vinou i menší nerovnosti silnice může najednou

prudce vybočit. Objíždějte proto pěší a zvláště cyklisty dostatečně daleko.“

K této výzvě se přidává i *Náš domov*. Jakožto aktivní turista jsem byla několikrát svědkem toho, jak se motoristé na silnici k slabším chovají a již několikrát jsem musela rychle uskočit směrem k pangetu. Rychlá jízda, malá řidičská prozíravost a nekoncentrovanost jsou nejčastějšími viníky dopravních nehod. Bohužel pro cyklistu či chodce má taková dopravní nehoda fatální následky. Myslete na to i vy, až budete usedat za volant.

-av-

Pozdravy z léta

Ani byste nevěřili, kdo se nám letos opět ozval z dovolené. Pyjovice. Parta vodáků si každý rok dá tu práci, aby pro nás zřymovala nějaký pozdrav a i letos se jim to povedlo. Posuďte sami:

*Vloni Ohři sjížděli jsme,
letos na Vltavu mířili jsme.
Náš autobus je plný pyjavic,
ty však vodu milují nejvíc.
Co ještě víc si přát?
Aby nám počasí přálo
a aby to vše za to stálo.
Ahoj, ahoj, ahoj.
Pyjovice.*

Pyjavicím děkujeme za krásný vzkaz a nezapomeňte, pokud ještě máte namířeno za nějakým letním dobrodružstvím, pošlete nám svůj vzkaz. Soutěžíme o pěknou knihu.

Alice Valsová

Sedlecký syndikus Jan František Šmerla

Věra Kapková

**Část pátá – Spor sedleckého souseda
Jakuba Mrskoše
s Jeho Milostí panem Kunešem**

Psal se rok 1773, rok, kterým ještě nekončilo utrpení a strádání sedleckých občanů. Předchozí tři roky provázela neúroda, nesmírná bída, nemoci a morová epidemie. Nelze se divit, že utrpení a strádání mělo vliv na smýšlení a chování sedleckých sousedů.

V tu vlahou májovou noc, kdy se nad lesem u Pohodnice vyhoupl měsíc a svým světlem ozářil noční krajinu, kráčel po mezi sedlecký soused Jakub Mrskoš. Šel z Pálenek od Porostlého po mezi, šel bos orosenou travou a jen dlouhý stín jeho postavy tančil po táhlé mezi. Jeho hlavou se honily neklidné a neradostné myšlenky. Útrapy posledních tří let svíraly jeho duši, zoufalou lítost vystřídal bezmezný vztek proti vrchnosti, která lidem neulevila v robotách a kontribucemi vysávala poslední groš z prázdných truhlic.

Jak tak Mrskoš kráčel májovou nocí pohroužen v neradostné myšlenky, náhle zpozorněl a zahleděl se na protější mez. Tam na mezi dělicí jeho louku od louky lidkovického pána Josefa Kuneše z Malkovic ležel panský kočí. Klidně spal, spokojeně oddychoval a v jeho blízkosti na louce se volně popásal kůň. Jakub Mrskoš chvíli nevráživě pozoroval livrejovaného kočího a ještě větší nenávist se usadila v jeho nitru. Tíživý smutek svírající jeho duši si žádal osvobozující řešení.

Hlavou mu bleskl náhlý nápad. Odvede koně na svou louku a bude mít důvod ke konfliktu. Kůň lehce zafíkal a nechal se vést, nedošli však daleko, když se ozval výkřik kočího: „Nehoň mi klisnu na cizí půdu!“ Jakub Mrskoš se zastavil a pustil koně. Ten výkřik prolomil napětí v jeho hrudi. Když k němu kočí došel, Mrskoš se na něj osopil a lál mu panských floutků. Zmatený kočí náhlým výpadem stačil jen něco zakoktat, ale to už se snášely na jeho hlavu nemilosrdné rány. Kočí se ani moc nebránil, odevzdaně přijímal rány, kterými selská mozolnatá pěst Mrskošova do něj hlava nehlava bušila. Přitom si ulevoval šfavnatými nadávkami. Ustal teprve, až se pod deštěm ran tělo kočího zhroutilo k zemi. Tehdy Mrskoš pocítil osvobozující klid v duši, jako by se z něho svalila velká tíže. Lhostejný klid ho neopustil, ani když vstoupil do malé chaloupky pod kostelem.

Následky Mrskošovy noční příhody však na sebe nedaly dlouho čekat. Druhý den 23. máje 1773 přijel jezdec z Lidkovic od J. M. Pana Kuneše do Sedlce na rychtu. V průjezdu nového rychterního domu předal obecnímu poslovi obšírnou obálku s příkazem, aby ji okamžitě předal obecnímu právu. Když městský syndikus Jan Šmerla rozpečtil obálku a plyně předčítal stížnost pana Josefa Kuneše, starší obecní rychtář Karel Okenfus se tvářil velice nahněvaně.

Mrskošem zbitý kočí si stěžoval svému pánovi, který po zhlédnutí jeho modřinami poseřeného těla a nohou a vyslechnutí, jakými nadávkami jej Mrskoš častoval, poroučel sedleckým

radním, aby byl viník přísně potrestán a jeho služebníkovi se dostala řádná náhrada. Když městský písař stížný list dočítal, pronesl hněvivě pan rychtář Okenfus: „*Hrom aby toho Mrskoše políbil!*“

Na místo činu byli neprodleně vypraveni obecní radní Martin Dvořáček a straší obecní Jan Jech, aby vyslechli výpověď zbitého kočího. Až za soumraku oba vyslanci zapadli do širokých vrat rychterních. První hvězdy se rozhořely na obloze, když byl před rychtáře předveden zpupný soused Mrskoš. Přísný hlas rychtářův prolomil tíživé ticho: „*Proč jsi tak učinil?*“ „*Chtěl jsem jen zprubírovat, zda kočí nespí,*“ procedil mezi zuby vzdorně Mrskoš. Je jasné, že s touto obhajobou neuspěl a musel vyslechnout tvrdá slova rychtářova: „*Budeš potrestán právem rychterním.*“ Po těch slovech počal vzdor Mrskošův roztávat. Při představě, že by trpěla jeho žena a malá děcka za jeho nerozvážný čin, prosil přítomné právo za odpuštění a slíbil, že se pro příště podobného činu vyvaruje.

Rychterním právem bylo rozhodnuto, že za způsobenou bolest kočímu zaplatí jeden zlatý, 10 krejcarů s přísným napomenutím: ...V případě, že by se dopustil podobného přestupku, bude náležitě potrestán a zpráva o tom bude podána milostivě vrchnosti....

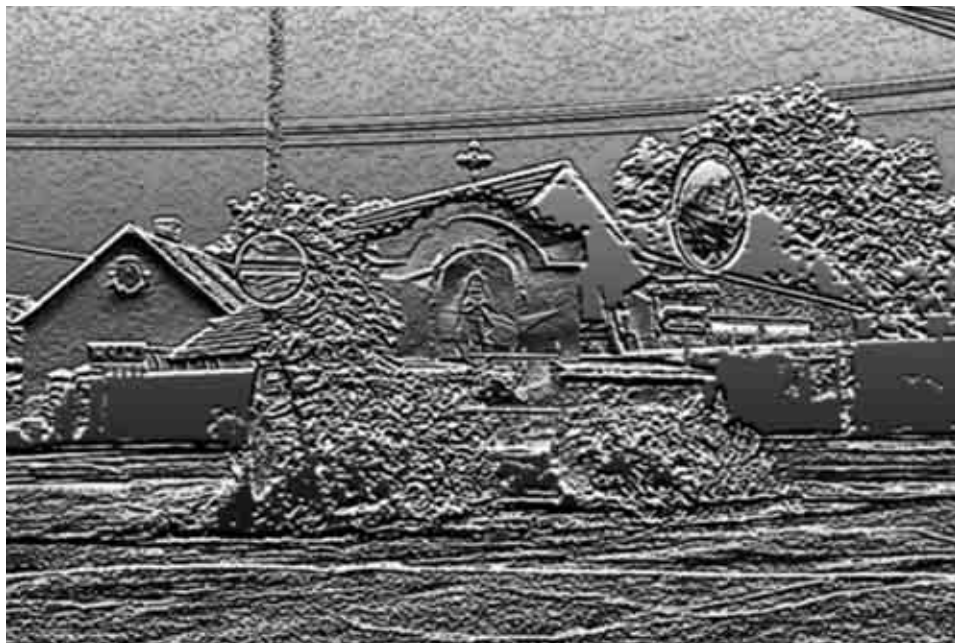
Dávno pohlasla okna rychty, když obecní posel a ponocný v jedné osobě dosedl na sukovitou lavici v klenutém průjezdu rychty. Pod vousy si ospale bručel: „*Jeden neví, co druhého v škorní hněte.*“

Soutěžíme s Naším domovem

Pro všechny hravé a soutěživé čtenáře přinášíme novou soutěž. Pravidla jsou jednoduchá, v každém čísle otiskneme fotografii pořízenou na některém z krásných míst našeho kraje (pouze v rámci katastru Sedlce-Prčice). Vaším úkolem bude místo poznat a dát nám vědět váš tip, co znázorňuje (zavolat, emailem, osobně, písemně). Všechny došlé odpovědi pak vhodíme do osudí a vylosujeme jednoho výherce, který obdrží hrneček se znakem města. Ale abyste to přece jen neměli tak jednoduché, tak vám ten obrázek jednoduchou grafickou metodou vždy trochu upravíme.

Červencový obrázek uhodl ten, kdo napsal, že se jedná o kříž na vyhlídce mezi Šanovicemi a Sedlcem. Hrneček města získává pan Šelep M. ze Sedlce a může si ho vyzvednout na Infocentru v Prčici..

red-

Sportovní, rekondiční masáže

Masáže Maruška

Masáž zad a šíje

Masáž dolní končetiny

Masáž horní končetiny

Masáž břicha (zpevňuje svalstvo)

Celková masáž

Kontakt :

Mob: 607289538

Bližší informace (viz. kontakt)

Po vzájemné telefonické dohodě.

Možno přijet i za Vámi domů.

František Karda z Mrákotic vzpomíná

2. část

Hajný, který byl na italské frontě spolu s mým dědečkem, se již z války nevrátil. V roce 1925 koupil panství včetně hájovny pan ing. Hásek. Panství obnášelo 750 ha lesa a 105 ha polí. O hájovnu projevil zájem nějaký pan Kosík a záhy se sem i s rodinou nastěhoval. Měl tehdy dvě děti asi v mém věku. Z hájovny nevedla cesta, jenom pěšinka. Když napadl sníh, musel ji pan Kosík prošlápnout, aby děti mohly jít ráno do školy. Byly to tenkrát tvrdé životní podmínky. Dnes se občas stává, že když v zimě nejede autobus, děti do školy nejdu.

Pan Kosík pracoval jako lesní dělník. Asi nebyl někomu po chuti, protože se našli lidé, kteří na něho žalovali, že pytláčí. Pamatuji se, že majitel panství p. Hásek přišel k dědečkovi – starostovi – na poradu, jak to má řešit. Dědeček byl velmi zkušený, vyznal se v lidech a jako starosta měl tehdy velkou autoritu. Navrhl, aby pana Kosíka udělali hajným. Později se nejednou ukázalo, že to byla dobrá volba.

V roce 1943, za druhé světové války, přišel pan Kosík za námi na pole a svěřil se mi, že doma ukrývá čtyři partyzány. Pochopitelně měl strach z Němců. V zájmu bezpečnosti rodiny Kosíkových jsem se s ním dohodl, že na pokraji lesa uděláme v noci v zemi bunkr, ve kterém by partyzáni mohli být. Dobře si pamatuji, že to bylo 1. září 1943. Šlo se tam asi 15 partyzánů. Z bunkru jsme vynášeli písek do nedalekého

rybníka. Ráno jsme byli s prací hotovi a přikryli naše dílo křovím. Zbytek si již dodělávali sami.

Oslovila mě tam nějaká žena (partyzána) a zeptala se: „Ty mě neznáš?“ Byl jsem zmaten. Ukázalo se, že to byl muž převlečený za ženu, Jarda Jindrák z Divišovic. V rámci pověstného 24. ročníku byl Jarda nasazen do Německa na práci. Nasazený ročník byl darem prezidenta Háchy Hitlerovi. Při bombardování Německa se mu ještě se třemi dalšími chlapci od Příbrami podařilo utéct. Měsíc šli domů. Jeho tatínek se ale zhroutil, když ho spatřil, a tak, aby Němci nevyvraždili rodinu nebo i celou vesnici, se vžil do role matky a začal vystupovat jako žena.

Pomáhání partyzánům za druhé světové války byla vysoce riziková činnost. Spousta lidí to zná z filmů nebo z literatury, já jsem to zažil na vlastní kůži. Psal se rok 1943, právě jsme obědvali. Náhle přijelo německé gestapo, naložili mě do auta a odvezli mě na výslech do Tábora. Byl jsem obviněn, že se stýkám s partyzány. Nemohl jsem se přiznat, to by stálo život můj a celé rodiny. Zapíral jsem tedy, jak se dalo. Pochopitelně jsem utřel pár fyzických ran, nemluvě o psychickém nátlaku. Uvědomoval jsem si, že jsem ve velkých nesnázích, bez jakékoliv opory a se špatnými vyhlídkami. Čas mi připadal nekonečný.

U výslechu se mluvilo většinou česky. V zoufalství jsem jednomu německému důstojníkovi řekl: „Pane důstojníku, víte, že prezí-

dent Hácha věnoval čtyři ročníky na práci do Německa a že my za tyto chybějící síly musíme pracovat, aby měli lidi co jíst?“ Oni odešli do jiné místnosti, po chvíli se vrátili. Německý důstojník na mě zařval: „Šnel cu hauze“. A to znamenalo, že mohu jít. Kolem půlnoci mě vyhodili ven do tmy.

Šel jsem na vlakové nádraží. Všechno bylo uzavřené. Ptal jsem se jednoho nádražáka, kdy pojede nějaký vlak. Odpověděl mi, že jede pouze vlak do Budějovic, ale že je určen pro vojenské účely. Když se na mě nádražák lépe podíval, viděl, že jsem od krve. Poslal mě tedy do umývárny, abych se umyl. Potom mi přišel říci, že za půl hodiny pojede nákladní vlak na Borek u Ješetic. Ukryl mě do budky mezi vagonů a dal mi instrukci, že na Borku bude asi dvě hodiny stát. Dostal jsem se zdárně na místo, vyskočil z vlaku a lesy jsem šel v noci domů do Mrákotic. Rodiče se zhržili, když viděli, jak jsem zřízen. Na druhé straně byli rádi, že jsem doma. Mohlo to dopadnout mnohem hůře.

K partyzánskému bunkru jsem již chodit nemohl, nevěděl jsem, jestli nejsem sledován.

Když však maminka upekla chleba a já pracoval na poli, vzal jsem velký bochník a donesl ho partyzánům. Heslo bylo „Ryba“, bez něj by mi neotevřeli.

Pokračování příště

Klub přátel dlouhých kilometrů v červenci

Začátkem července se v příjemném prostředí na zahradě Atelieru Prčice uskutečnilo setkání příznivců turistiky. Šlo se nás sice několik, přesně osm, ale důležité bylo, že přišli lidé se zájmem o turistiku a dohodli se, jak by se mohly dále rozvíjet turistické aktivity v Sedlci-Prčici.

Jak jsme slíbili v červencovém čísle Našeho domova, chtěli bychom vám přiblížit zážitky z putování v Západních Tatrách – Roháčích. Cesty vzhůru jsou povznášející, i když někdy bolestivé. Tak je to v horách i v životě. Na vrcholu nás však mnohdy čeká odměna – pěkný výhled a dobrý pocit, že jsme překonali sami sebe. Tak tomu bylo i na našich cestách po Roháčích. Hned první den jsme prošli zkouškou vytrvalosti, déšť přecházel postupně v liják, ale nenechali jsme se odradit a došli až k Roháčskému vodopádu. Pohled na valící se vody stál za to.

Druhý den jsme naplánovali túru na celý den, podle průvodce na sedm hodin. Se skřípěním zubů jsme absolvovali náročné, asi dvouhodinové, stoupání. Ale poté, co jsme se ocitli v sedle pod Osobitou, ve výšce 1550m (na vrchol je zákaz vstupu), jsme ani trochu té námahy nelitovali. Rozhled na ostatní vrcholy Roháčů byl úchvatný. Dále jsme pokračovali podle směrovek, na kterých jsou uváděny vzdálenosti v hodinách, ne v kilometrech, jak jsme tomu zvyklí v Čechách. Přes řadu holin jsme se dostali na vrchol Kasné ve výšce 1574, odkud jsme mohli přehlédnout Roháčský hřeben, Slovenské Beskydy a Skorošínské vrchy. Přes horu Lúčná, křižovatku turistických cest, se může turista vydat na polskou stranu Západních Tater, probíhá tudy státní hranice. Zelená turistická značka nás vedla dolinou jménem Látaná

kolem pěkných studánek až k naší základně, kterou byla chata Zvierovka. Ten den jsme zdolali celkové převýšení 950 m a byli jsme unavení, ale spokojeni.

Další den jsme zvolili mírnější túru – Juráňovou tiesnavou, kde nám voda a skály ukázaly svoji krásu.

Roháče nabízí svým návštěvníkům mnoho zajímavých přírodních scenérií tak rozdílných od pohledů, jaké máme u nás doma. Proto vřele každému doporučujeme jejich návštěvu.

-mfd-

Jednou bych chtěl obeplout svět

„Snílek pouze sní, realista své sny skutečně žije,“ řekl kdysi kdosi moudrý a mne tento citát napadl, když jsem dělala rozhovor s mužem, který si své sny umí plnit beze zbytku. Jmenuje se Zbyněk Švagr. V devadesátých letech v Martinicích založil truhlářskou firmu, která díky jeho pracovitosti a prozíravosti prosperuje, mohl si tedy záhy splnit první ze svých snů – pořídil si letadlo. Jenže létání jeho neposedný naturel uspokojovalo jen zčásti. Lákala ho i voda. Proto se začal věnovat i jachtingu. Zdánlivě dva nesusoudné koníčky, které v jeho očích mají logiku a řád. Jachtingu propadl natolik, že se rozhodl jednou uskutečnit plavbu kolem světa. Do té doby však musí nasbírat mnoho poznatků a zkušeností.

Zřejmě doposud největší zkouškou jeho jachtařských schopností byla účast v závodě ARC, který absolvoval spolu s dalšími třemi kamarády a loď nesoucí jméno Koala na podzim loňského roku. Název závodu suchozemci zřejmě nic neřekne, ale pro jachtaře je účast na něm něco jako pro cyklistu jet Tour de France.

Loď se nikdy nepůjčuje

Asi před deseti lety zjistil, že by si chtěl vyzkoušet vodu – objevil jachting. Nejprve začal, asi jako každý začínající jachtař, s menší loďkou v Chorvatsku. Pak už ale začalo být Chorvatsko malé, navíc začal snít o cestě kolem světa, a tak se rozhodl, že si musí poříditi větší loď. Přišla Koala.

„Žena a loď se nikomu nepůjčuje,“ říká Zbyněk Švagr. A kdo potom tvoří posádku? „Já. A rodinní příslušníci, kamarádi, známí.“ Pro svou zálibu získal i manželku. I ona si plachtění zamilovala. „Nemá vůbec strach. Naopak, z Francie přes Gibraltar, Maroko až na Kanárské ostrovy jsme jeli sami, pouze jen my dva. Bylo to vlastně naše vůbec první seznámení s oceánem.“

A co je na tom jachtaření tak baví? „Představte si, že jste sama na lodi, břeh je v nedohlednu, právě vychází sluníčko, nebo ještě lepší, je večer a slunce právě zapadá, a všude kolem jen voda a klid... Náhdera, vidíte? Když sedíte v autě, musíte být neustále ve střehu, maximálně koncentrovaný. Když sedíte do letadla, musíte naprosto přesně zvládat informace o počasí, o trase, musíte být v naprostém klidu a pohodě, jinak je to o život. Kdežto na té lodi je to také adrenalin, s tím rozdílem, že si užijete krásnou dovolenou, můžete vidět nádherné vzdálené světy, jezdit celé dny a noci, a to navíc s celou rodinou. Máte zde relativní pohodlí, kde se vám líbí, zastavíte, podíváte se a jedete dál.“

Jenže na moři se také dostaví to, čemu se lidově říká mořská nemoc! „To si zvyknete. Jen jednou jsem měl malou nevolnost na kanálu La Manche, ale to zřejmě nebylo mořskou nemocí, ale proto, že jsme byli totálně vyčerpaní, podchlazení, nevyspalí. Měl jsem žízeň a napil se studené vody. Abych se zahřál, udělal jsem na to tři dřepy a už bylo zle. To bylo jednou jedinkrát, kdy mi bylo na lodi špatně.“

Když se člověk rozhodne brázdit oceány, musí mít k tomu také patřičné oprávnění. To se dá získat i tady u nás v Čechách. „Já mám tu nejmenší českou zkoušku a pak jsem si udělal ještě troje chorvatské papíry. Ale ono to není ani tak o těch zkouškách, je to hlavně o ježdění, o zkušenostech. Ve světě se na to dívají trochu jinak, než tady u nás. Tam pokud máte loď, tak se nikdo

neptá, jestli máte nebo nemáte řidičák. Máš loď? Dělej si co chceš! Ale každý se vás zeptá, jestli máte pojištění.“

Připravit se dobře na závod, to byl základ

Zbyněk Švagr už se svou loď leccos projel, a tak se jednoho krásného dne rozhodl, že vyzkouší své schopnosti. Přihlásil svou loď k prestižnímu jachtařskému závodě ARC (Atlantic Rally for Cruisers). Závody pořádá World Cruising Club, což je prestižní světový jachtařský klub, Zbyněk Švagr s kamarády a Koalou se zúčastnil jeho 21. ročníku. Start závodu je na Grand Canarii a cíl na ostrově Santa Lucia v Karibiku, od sebe je to asi 2700 námořních mil. Závod je otevřený pro zhruba 200 lodí z celého světa, nikoliv však závodní, a vznikl z jednoho prostého důvodu. Po válce začal přibývat počet jachtařů, kteří brázдили světová moře a oceány. Jsou to lodě s pohonem převážně na vítr, proto jsou závislé na proudění větrů. Jachtaři se proto snaží využívat optimální dobu, což je pro cestu z Evropy do Ameriky listopad a prosinec a v květnu zase z Ameriky zpět. Jenže s přibývajícím počtem lodí se začal provoz v těchto obdobích na Atlantiku zahušťovat. A tak anglická sekce yacht clubu přišla s geniální myšlenkou uspořádat v uvozovkách závod. Hlavním cílem však bylo, aby privátní lodě pluly přes oceán společně – šlo především o bezpečí.

Lodě jsou rozděleny do kategorií, podmínkou je, že posádku lodí tvoří minimálně dva členové a loď musí být minimálně deset metrů dlouhá. Pointou celého závodu je bezpečně dojet do Ameriky. Důležitý je samozřejmě výběr posádky. „Není to tak jednoduché. Něco jiného je týdnenní dovolená v Chorvatsku a něco jiného závod přes Atlantik. Vybíral jsem lidi, kteří jsou nekonzistentní a které dobře znám, kteří se mnou už jezdili. Prvním členem byl kamarád z Ostravy Pavel Nedbálek, je to již starší pán, ale jezdím s ním po mořích už strašně dlouho a vím, že je to jistota. Druhý je Pavel Doležal z Dublovic, ten byl z těch tří nejzkušenější, a tím třetím byl Martin Krejčí z Příbrami.“

Velmi důležitá je příprava na závod. Posádky se již zhruba týden před startem sjedou do Las Palmas (největší ostrov Kanárských ostrovů), aby se spolu seznámily. Pořadatelé na to dbají obzvlášť pečlivě, podle jednotlivých kategorií pořádají různé koktejly, párty, jen aby se tu potkali a seznámili lidé, kteří pak spolu poplují přes oceán. Důvod? „Důvod je jediný, když potřebujete pomoc, přispěchá vždy nejdříve ten, kdo tě zná. Bezpečnost nade vše. Loni byl závod otevřený pro 250 lodí. Ty byly očíslovány podle délky lodě, my jsme dostali číslo 173. Samozřejmě, že startovní stojí nějaké peníze, organizace, zajištění závodu, to vše něco stojí. Nicméně přes Atlantik v té době jelo s námi ještě dalších 150 lodí. Ne všechno se do závodu přihlásilo. Bud' neprojdou technickými podmínkami, nebo prostě a jednoduše nechťejí platit. Je to ale dobré z jednoho prostého důvodu, máte kolem sebe neustále někoho, kdo by vám v případě potřeby mohl poskytnout pomoc.“

O náhody na moři není nikdy nouze. „Ona to totiž zase až taková legrace není, pomalu tři neděle na moři a musíte se spolehnout jen na to, co jste si vzali s sebou. Uvědomte si, že když ujedete více jak 300 mil od břehu, tak vám už nic jiného nezbyvá, než jet dopředu, zpátky se už nedostanete. A když pak přijde nějaká technická závada, roztrhají se vám plachty, obrátíte loď, máte jistotu, že do nějakých 8 až 12 hodin máte v okruhu pět, šest lodí, které vám mohou pomoci. Vrtulník se k vám nedostane, ten tak velký dolet nemá. Velké letadlo za vámi nikdo nepošle a vojenská také ne. Musí vám pomoci loď z okolí.“

Vybrali si nejpomalejší trasu

Samotný start, který byl 25. listopadu 2007, je v Las Palmas vždy velkým svátkem. Sjede se sem čtyři sta lodí, které kotví v obrovském přístavu. Všude kolem je plno lidí a řada turistů se sem na to jede podívat. To samé je ovšem i v cíli na Santa Lucii.

„Start pro speciály byl o půl hodiny dříve. My jsme startovali po nich. Samotný start zahájí dělová rána z obrovského válečného křižníku a pak nastane hrozný mazec. Všichni mají čer-

Zbyněk Švagr ukazuje zlatou doradu

Přípitek v cíli, zleva: Pavel Nedbálek, Martin Krejčí, Pavel Doležal a Zbyněk Švagr

veno v očích a ženou se vpřed. Chvilí trvá, než se startovní pole roztáhne. Ty lodě jednou tak patnácti kilometrovou rychlostí. Asi za tři dny se pole trochu roztáhne a pak už vidíte na obzoru (v noci je lepší viditelnost) tak jednu, dvě lodi.“

K zdolání závodu si můžete vybrat jednu ze tří tras. Severnější, která je velmi nebezpečná, protože zde není stálé počasí a můžete se velmi snadno dostat do problémů, ale zase zde fouká silný vítr a proto je relativně nejrychlejší. Prostřední – nejpřímější – vzhledem k předpovědi počasí se z počátku zdála být nejvýhodnější a tak se po ní 80% lodí i vydalo. Zbyněk Švagr ale chtěl hlavně dojet, proto volil cestu nejbezpečnější – jižní. Z Kanárů zamířili dolů jakoby na Kapverdý a kolem nich na Santa Lucii. Je to cesta nejbezpečnější, ale když vyjde počasí těm dvěma předchozím, tak také nejpomalejší. „Můj kamarád tady u nás, s nímž jsem byl on line spojen a který mi zajišťoval přísun potřebných informací, mi zpočátku mou volbu velmi vyčítal. Jenže světe div se, jak už se stalo tolikrát předtím, i tentokrát se ve finále tato cesta ukázala být tou nejrychlejší. Ono totiž to počasí vyjde málokdy ideální, navíc v druhé půli jsme se dostali do pasátového proudění a pak to už začalo přibývat.“

Čtyři chlapi na Koale

Lod' Koala se jim stala na několik týdnů jediným útočištěm, ale také domovem. Aby vše fungovalo tak, jak má, musí platit jasná pravidla. „Na každé lodi je kapitán, tím jsem byl já, a ten zodpovídá úplně za vše. Samozřejmě se musí určit služby. Každý z posádky je trochu specialista na něco jiného, takže se přihlíží i k tomu. Pozice kapitána je nevďěčná v tom, že za vše zodpovídá, takže i když jsem zrovna neměl službu a mohl si jít na chvíli lehnout a prospat se, nedokázal jsem to. Myšlenky se mi neustále honily v hlavě a nedaly usnout.“

Zřejmě mnohého z vás napadne, jak si asi ti čtyři chlapi na lodi vařili? „Výborně. Ta loď má kompletně vybavenou kuchyň. Máme tam lednici, troubu, plno zásob. Pečeme si chleba, vaříme si. Asi týden před startem závodu probíhají v Las Palmas různé semináře, vy si z nich vybí-

ráte, některé jsou dokonce i povinné. Probírají se otázky kolem počasí, radionavigace, krizové situace, lékařská pomoc a tak dále. Mezi velmi oblíbené patří i ty, kde vám radí, jak se zásobit na závod, jaké potraviny s sebou vzít a jak vařit během závodu. Nicméně za ty roky už nějaké zkušenosti máte. Víte, že si kupříkladu s sebou nemůžete brát takové ty rychle se kazící potraviny, jako je okurka, paprika, meruňky, broskve, jahody... Naopak doporučují se zelené banány (během plavby dozrají), jablka, citrusy...“ Tyto potraviny se na lodi uchovávají v síti zavěšené u stropu, proudění mořského vzduchu způsobí, že vydrží dlouho čerstvé. Pochopitelně ke slovu přijde i rybolov, vždyť jste na moři – přímo u zdroje. „Jistě, ryby jsou důležitým zpestřením jídelníčku, ale většina jachtařů má pokornou úctu k přírodě. Všichni vědí, co si mohou dovolit, kolik čeho snědí a podle toho také loví. Nikdo nevytáhne desetikilovou rybu, když ví, že ji nesní. Nikdo nezabije rybu zbytečně. Všechny zbytky jdou zpět do moře, a to se týká jakéhokoliv humusotvorného materiálu. Každý má svou metodu, jak ryby chytat. Dokonce i jeden ze seminářů byl na toto téma. V Atlantiku, vinou nejruznějších faktorů poslední dobou ryb ubývá, ale to by bylo na dlouhé povídání. Je vypořádováno, že ryby nejlépe berou při určité konstelaci. V těchto vodách a v tuto dobu to bývá mezi třetí a pátou hodinou odpolední, to je jistota. Jiná věc je, zda tu rybu dokážete vytáhnout. Já osobně jsem vybaven na chytání ryb tak do deseti kil. Větší nechci. Nedají se sníst. V Atlantiku můžete chytat hlavně dvě ryby, zlaté dorady a samozřejmě tuňáky.“

Nastaly i krušné chvíle

Závod, to nebyla jen dovolenkova selanka na moři, byla to hlavně dřina a dostavily se i krušné chvíle. „Dost zlé bylo, když jsem ve vysílačce slyšel, že je za námi loď, která už nemá skoro žádnou naftu a má roztrhané plachty. To si pak rychle uvědomíte, kdo jste a proč tam jste. Měli jsme poměrně dobrou cestu, zažili jsme asi jen den, kdy jsme měli vítr tak 45 uzlů, což je nějaký osmdesátikilometrový vítr a na moři se zvedaly tři, čtyřmetrové vlny. K tomu šestnáct hodin bez

přestání lilo jako z konve. Museli jsme loď uzavřít, zajistit dveře a přečkat to venku, protože se musíte střídát u řízení. To jsme si užili. A pak na nás uprostřed noci přišla velká „jalová“ vlna a spláchla nám z pravoboku naprosto vše, co tam bylo uvázáno a my po pás ve vodě.“

Během závodu jeden člověk zemřel, když dostal ráhmem do hlavy, musel být proveden jeden chirurgický zákrok přímo na lodi, byla řada drobných zranění, ale také velké množství technických problémů (nechodící elektronika, potrhane plachty...). V půlce závodu jedna loď přelomila ráhno, nabrala vodu a potopila se. Posádka naskákala na záchranný ostrůvek a spustila volání o pomoc k okolním lodím. Po osmi hodinách byli její členové zachráněni.

O svému úspěchu se dozvěděli až na zpáteční cestě domů

Zbyněk Švagr si s kamarády a lodí Koalou nevedli vůbec špatně. Průběžně byli stále tak na stém až stodesátém místě. „Ono je to zrádné. Když zapnete během závodu motor, o to se vám pak snižuje průměr. Jenže to vše se spočte až na konci. Takže my jsme celou tu dobu nevěděli, jaký kdo má handicap, jaké kdo má odpocety. S klukama jsme se předem dohodli, že na nějaké závodění moc nehrájeme, že stěžejně je dojet. Tak jsem i nastavil plachty, mohl jsem je dát na větší rychlost, ale bál jsem se.“

Dojezd do cíle byl opět trochu drastický, dojížděli za tmy a řídili se pouze dojezdovou mapou a GPS. Ale dorazili. „Čekala tam na nás obrovská mísa ovoce, zeleniny, šampáňo, dvě krásné karibské holky, které nás obsluhovaly... V tu chvíli z vás všechno spadne, snad je vám i jedno, jak jste dopadli, hlavně, že jste v pořádku.“ Až v cíli se dozvěděli, že ta hlavní část pole, která volila střední a severní cestu, dostala pořádně na frak. Vypeklo je počasí. A když se pak vše sečetlo a podtrhlo, zjistili, že skončili asi jedenáctí ve třídě a asi stoprvní v celkovém pořadí. Dál se už nezajímali. „Dva kluci odjeli a za námi tam přijely manželky a trochu jsme si užívali dovolenou. A hlavně, rozbil se mi počítač a já nebyl on line. Když jsme se loučili a odjížděli domů, tak ještě některé lodě dojížděly do cíle.“

Byli zrovna někde na Granadě, když Zbyněk Švagr dostal zprávu, že se mají dostavit k slavnostnímu vyhlášení vítězů, protože skončili čtvrtí ve své třídě a je pro ně připraven pohár!!! „Nemohl jsem uvěřit svým očím, myslím jsem si, že jsem si tu zprávu jen špatně přeložil. Manželce jsem pouze řekl, že jsem dostal nějakou divnou zprávu.“ Jenže z „divné zprávy“ se nakonec vyklubala čistá pravda. Stali se pátou českou lodí, která tento závod kdy v historii absolvovala a měli z nich druhý nejlepší čas (18/11:43:57, na moři strávili téměř 19 dní a za sebou ve skupině nechali dalších 18 lodí). „Samozřejmě, že je to úspěch. Začnou vám chodit gratulace, ale zase já to tak neberu. Chtěl bych jednou s lodí objet celý svět, to je můj sen. Jenže k tomu potřebujete obrovské množství zkušeností a ten závod byl jen stupínkem, jak ty zkušenosti relativně bezpečně získat.“

Zbyněk Švagr si dal na splnění svého snu zhruba 5 let. Musí do té doby získat další cenné zkušenosti, ale také během své nepřítomnosti zajistit chod firmy. Držím mu moc palce, aby svůj sen mohl uskutečnit. Vždyť jen tací lidé, kteří dokážou své sny realizovat, hýbou ručičkami dějin.

Alice Valsová

Memoriál Františka Hájka – sedlecko-prčický hattrick

Za velmi parného počasí se na stadionu v Sedlci-Prčice odehrál již 37. ročník Memoriálu Františka Hájka. Vítězný pohár si nakonec odnesli domácí hráči, když si ve finále poradili s Olbramovicemi – spolusestupujícími z I. B třídy.

Sedlec-Prčice – Jiskra Zruč nad Sázavou 3:1

V úvodním utkání si naši hráči připsali vcelku zaslouženou výhru, když soupeřům z Kutnohorska v podstatě nedovolili ohrozit branku. Do poločasu jsme měli několik vyložených šancí, které však nevyužili bratři Davidkové, po jejich souhře ovšem padl jediný poločasový gól. Na centr Michala Davídka si naskočil bratr Tomáš a hlavou se nemýlil. Po přestávce se rozhodlo, během dvou minut padly do sítě hostů dvě branky. Nejprve prošel obranou soupeře Tomáš Pištěk, našel Petra Nádvorníka, který v samostatném úniku prostřelil gólmána. Hned na to se po pěkné kombinaci domácích hráčů dostal k zakončení Pavel Müller, který sice nadvakrát, ale podruhé zacílil přesně. V závěr, kdy se zápas již jen dohrával, se prosadili i hosté, po rozehraném rohovém kopu nádherně uklidil míč do vingu zručský bek.

Marila Votice B – Olbramovice 1:2

V druhém utkání se utkali staří známí, kteří stejně jako Sedlecko-prčičtí budou letos hrát

okresní přebor Benešovska. Vyrovnané utkání pro sebe rozhodly Olbramovice již v prvním poločase, měly optickou převahu, kterou dokázaly zúročit i gólově. Po dvou pěkných kombinačních akcích zakončoval Josef Růžha. Votice byly sice v druhé půli lepší, ale podařilo se jim pouze zkorrigovat výsledek.

Zápas o třetí místo: Zruč nad Sázavou – Marila Votice B

V souboji poražených celků nastoupili výrazně aktivnější Votičtí a svého soupeře smetli rozdílem třídy. Hattrickem se blýskl votický Votráček. Zápas skončil výsledkem 0:7.

Finále: Sedlec-Prčice – Olbramovice 3:0

Ve finále se hrál velmi vyrovnaný fotbal, ve kterém více držely míč na kopačkách Olbramo-

více, ovšem většinou hrály jen po šestnáctku Sedlec-Prčice. Domáci hrozili hlavně z rychlých přechodů do útoku. Při jednom se dostal k zakončení Zdeněk Pištěk st., trefil ruku olbramovického obránce a kopala se penalta. Tu však Tomáš Davídek neproměnil, výborně zasáhl brankář Malík.

Do druhého poločasu za velkého horka nastoupili někteří střídající hráči a začal úřadovat Tomáš Davídek. Nejprve po úniku bratra Michala zakončil těsně před brankářem ranou po zemi. Poté se dostal po přihrávce Standy Boubalíka do samostatného úniku, ve kterém opět nezaváhal. Do třetice se trefil nádherným obloučkem, když si vychutnal jak obranu Olbramovic, tak brankáře Malíka. V závěru ještě neproměnil olbramovický Karda penaltu za ruku Jana Lukáše a Jan Ryšavý v naší bráně se vyznamenal proti ostré ráně Josefa Růžhy.

Ve finále tedy zvítězil Sedlec-Prčice a tím Memoriál vyhrál potřetí za sebou.

Naši nastoupili v této sestavě: Ryšavý, Lukáš J., Lukáš M., Pištěk Zd. st., Hedvík, Polidar, Boubalík, Petr Zd., Trnoblanský Jak., Pištěk M., Pištěk T., Davídek M., Davídek T., Mára, Müller, Nádvorník.

Nejllepším brankářem byl vyhlášen Michal Malík z Olbramovic, nejlepším střelcem se stal domácí Tomáš Davídek (4 zásahy).

Na regulérnost dohlíželo trio sudích: M. Šípek, K. Macháček, A. Hůlka ml. Pěknému fotbalu to odpoledne přihlíželo celkem 200 diváků.

Převzato z internetových stránek TJ Sokol Sedlec-Prčice

V Kvasejovicích si pohár opět vykopali policisté z Prahy

V sobotu 19. 7. proběhl již 9. ročník fotbalového turnaje o putovní pohár Kvasejovic, který organizuje místní hasičský sbor jako poctu nejstarší vesnici na Sedlecko-Prčicku. První zmínka o Kvasejovicích je datována rokem 1045. Díky této tradici a za ty roky, co turnaj pořádáme, se již stal opravdovým lákadlem a proto počet přihlášek převyšuje poptávku. Jsou mužstva, která

si již blokují účast na další ročník.

Letos se zúčastnily týmy z Počepic, Libíně, Měšetice, Sušetic, Kvasejovic, Přestavlk, poprvé zde byli zástupci z Prčice a samozřejmě i obhájitel minulého vítězství – Policie Praha. Hrál se zase po skupinách a pak dle umístění ve sku-

pinách o konečné pořadí. Vítězství si opět nenechala vzít Policie Praha před druhými Počepicemi, na třetím místě skončily Přestavky.

Vyšlo nám počasí a hlavně nikomu se nic vážného nepříhodilo, takže až na výjimky celý turnaj splnil svůj účel – pobavit se. To, že máme s organizací takové akce velké starosti, je pravda, ale děláme to pro sbor a vesnici. Vždyť i díky těmto akcím letos v Kvasejovicích přibude kombinované hřiště na volejbal, nohejbal a tenis. K tomu bude ještě postaveno malé hřiště pro děti. Takže nejenom pořadatelům, ale hlavně mužstvům a divákům patří náš veliký dík.

SDH Kvasejovice

5. ročník Turnaje dvojic v pétangue provázelo krásné počasí

Již po páté se v sobotu 26. července sešly soutěžní páry na hřišti Na Starce, kde se konal turnaj o putovní pohár Českého Meránu. Za dobu svého trvání si turnaj získal své skalní příznivce, proto ani letos nebyl problém naplnit startovní soupisku, a to i napříč regulím, které říkají, že se turnaje smí zúčastnit pouze občané trvale žijící či se pravidelně rekreující v našem údolí.

Základní části turnaje se zúčastnilo celkem 24 dvojic, které byly rozděleny do 6 skupin. Z nich pak vzešlo osm nejlepších párů, které postoupily do finále. Putovní pohár za první místo si nakonec odnesla dvojice Míka – Pejša, na druhém místě skončili pánové Krejčí a Vaverka, třetí místo obsadili loňští vítězové manželé Nádvorníkoví a bramborovou medaili získala dvojice Bursík – Jankovský.

Celé odpoledne se odehrálo v hravém, přátelském duchu, ke kterému nemalou měrou přispělo skvělé občerstvení Jirky Tůmy.

Pokud jste již také přišli pétangue na chuť, ale nemohli jste se letos turnaje zúčastnit, má pro vás spolek SPOLDRŽIV dobrou zprávu. Turnaj se bude konat i příští rok v pravidelné době, tedy poslední sobotu v červenci. Takže trénujte a za rok Na Starce nashledanou.

Alice Valsová

**V pátek 29. srpna
od 20 hodin
se na přírodním parketu
v Měšeticích koná
taneční zábava
se skupinou Čejka Band.**

Slosovateľné vstupné.

**Jste všichni
srdečně zváni.**

ZVEME VÁS NA FOTBAL

Rozpis utkání – podzim 2008

TJ Sokol Sedlec-Prčice

II. třída – OP muži A

1. kolo	23.08.	17:00	SO	Sokol Neveklov	venku
2. kolo	31.08.	17:00	NE	Jiskra Struhařov	doma
3. kolo	06.09.	17:00	SO	Jawa Divišov	venku
4. kolo	14.09.	17:00	NE	Slavoj Čerčany	doma

I. A třída – dorost, sk.D

1. kolo	24.08.	10:15	NE	SK Benešov B	venku
2. kolo	31.08.	10:15	NE	Tatran Sedlčany	doma
3. kolo	07.09.	10:15	NE	Marila Votice	venku
4. kolo	14.09.	10:15	NE	SK Petrovice	doma

IV. třída odd. B – muži B

1. kolo	24.08.	17:00	NE	Sokol Neustupov	doma
2. kolo	30.08.	17:00	SO	FK Budenín	venku

3. kolo	07.09.	17:00	NE	SK Přestavky	doma
4. kolo	14.09.	17:00	NE	TJ Bystřice	venku

I. A třída – starší a mladší žáci odd. C

1. kolo	23.08.	9:30 a 11:10	SO	FK Kolín B	venku
2. kolo	30.08.	9:30 a 11:10	SO	AFK Kolín	doma
3. kolo	06.09.	9:30 a 11:10	SO	FK Uhlířské Janovice	venku
4. kolo	13.09.	9:30 a 11:10	SO	FK Sázava	doma

Více na www.tj.sedlec-prcice.cz

SK Přestavky

1. kolo	24. 8.	17:00	Ne	Olbramovice B	venku
2. kolo	30. 8.	17:00	So	Heřmaničky B	doma
3. kolo	07. 9.	17:00	Ne	Sedlec-Prčice B	venku
4. kolo	13. 9.	17:00	So	Miličín B	doma

SK Přestavky Vás zvou na fotbal

SK Přestavky zvou všechny fanoušky na první utkání v nové sezóně, které se na domácí půdě koná v sobotu 30. srpna od 17:00 hodin. Utkáme se s týmem Heřmaniček B. Přijďte fandit.

Fotbalový oddíl TJ Sokol Sedlec-Prčice pořádá nábor malých fotbalistů (nar. od 1. 1. 2005) každý pátek na stadionu TJ Sokol od 16 hodin. Telefonický kontakt na trenéra: Jiří Dolejší 603 22 72 48.

Sedlecko-Prčický trhák se běžel již po čtvrté

Čtvrtý ročník běhu do vrchu Sedlecko-Prčický trhák se uskutečnil v sobotu 5. července v Sedlci-Prčici. Stejně jako v předchozích letech, i letos byl závod zařazen do SAUCONY Českého poháru v běhu do vrchu a zároveň se konal jako krajský přebor Jihočeského kraje.

Na startu se v sobotu hodinu před polednem sešlo celkem 44 běžců a běžkyň ze všech koutů České republiky. A to doslova. Nejstarší účastník závodu třiašedesátiletý Jaroslav Gaman dorazil až z Havířova. „Vstával jsem ve tři hodiny, abych to stihl,“ svěřil se veterán organizátorům. Jeho i další běžce pak startovním výstřelem na trať poslala starostka města Sedlec-Prčice Miroslava Jeřábková.

Oproti předchozím ročníkům byla sice účast letos o něco menší a „ochuzená“ o borce z ISCAREXU Česká Třebová, přesto však na trati vládla příjemná atmosféra a závod byl nejkrásnějším ze všech čtyř ročníků. To dokládá i fakt, že se celkem osm vrchařů dostalo na trati dlouhé 5500 metrů s převýšením 312 metrů pod hranici 25 minut. Trať už tradičně vedla ze sedleckého náměstí údolím Českého Meránu až na nejvyšší vrchol Jistebnické vrchoviny, Javorovou skálu.

Zhruba po 1500 metrech od startu se na čele utvořila skupinka osmi závodníků, která se po-

stupně začala ostatním vzdalovat. V polovině závodu ostatním odběhli Miroslav Vítek a vynikající veterán Miloš Smrčka (mj. 2. na MS veteránů v běhu do vrchu 97 nebo 2. na ME ve stejné disciplíně 98).

Několik stovek metrů pod vrcholem už na běžce tradičně čekaly děti z letního dětského tábora na Javorové skále a mohutně je povzbuzovaly až do cíle. V závěrečném stoupání měl více sil mladší Vítek. Jako třetí se v cíli objevil Karel Šesták. „Už je to takový zvyk, se kterým přišel jeden z organizátorů Josef Slabý,“ řekl ředitel závodu Martin Fuka. Bez dětí si závod nedovedou představit ani někteří závodníci. „Letos mám čtvrtou čárku za účast,“ pochlubil se jeden ze závodníků v cíli. „Chceme jít takovýmto směrem. Nezáleží nám na hvězdách, které přijedou jednou. Daleko více si vážíme těch, co jezdí pravidelně a závodem žijí. Závod pak dostává osobitější a kamarádskou atmosféru,“ dodal Fuka. I přesto se na startu závodu každým rokem objevují zvuková jména.

V minulosti zde startovali například Aleš Dedek nebo Blanka Paulů. Letos, kromě již zmíněných, si trať s převýšením přijel vyzkoušet také mladovožický maratonec Josef Kubálek. „Pepa letos v únoru dokázal překonat český rekord v ne-tradiční disciplíně. Na sto uběhnutých maratónů mu stačilo pouhých 1408 dní,“ připomněl Fuka. „Krajina nádherná, závod se mi líbil, počasí také vyšlo“ líčil sympaticky Kubálek, který si trať seběhl i dolů.

Výhlášení výsledků potom proběhlo tradičním způsobem před radnicí, kde ceny závodníkům předávala starostka města Miroslava Jeřábková a zástupci jihočeského krajského atletického svazu, Jaroslav Putschögl a Pavel Průša. Vítězem krajského přeboru Jihočeského kraje v běhu do vrchu se stal písecký Jiří Jansa, druhý skončil Martin Fuka z Chyšk. V juniorské kategorii zvítězil borotínský Vojtěch Novotný.

Výsledky závodu:

Muži A (69 a mladší): 1. Miroslav Vítek (Jiskra Ústí nad Orlicí) 22:03 min, 2. Karel Šesták (X-Air

Ostrava) 22:42, 3. Jaroslav Dražan (Oxygen Příbram) 23:55, 4. Pavel Ježek (Černošce) 24:15, 5. Martin Fuka (AO TJ Chyšky) 25:38, 6. Josef Kubálek (Ml. Vožice) 25:44.

Muži B (1959-68): 1. Jiří Jansa (Atletika Písek) 23:06, 2. Milan Holický (Pardubice) 23:30, 3. Václav Ožana (Nové Město na Moravě) 23:59.

Muži C (1949-58): 1. Miloš Smrčka (BK Říčany) 22:30, 2. Milan Krupka (TJ Rumburk) 26:36, 3. Jaroslav Kaše (VARNEX Sport Brno) 28:12.

Muži D (1939-48): 1. Jan Tučný (MK Pardubice) 32:53, 2. Karel Boháč (Liga 2000 Tábor) 33:09, 3. Břetislav Nový (SABZO Praha) 33:23.

Muži E (1938 a starší): 1. Jaroslav Gaman (AVANTI Havířov) 38:45.

Ženy A (1974 a mladší): 1. Lenka Lautenbachová (Atletika Albrechtice) 29:09, 2. Ilona Trinerová 36:54.

Ženy B (1973-64): 1. Lenka Wiesnerová (Spartak Police nad Metují) 29:28, 2. Eva Jirásková (ISCAREX) 33:41.

Ženy C (1963-54): 1. Dana Halešová (SK Vltava ČK) 31:47, 2. Květa Valentová (AVC Praha) 32:34, 3. Miloslava Vraštilová (Jilemnice) 34:56.

Junioři: 1. Marek Kubánek (PSK Olymp Praha) 25:01, 2. Vojtěch Novotný (ŠSK Borotín) 27:29.

Těsně před startem závodu

muži B – předávání cen

KALENDÁRIUM

* 1. 8. 1848 Zásmyky u Kolína, **František KMOCH** - český skladatel a kapelník

Vztah k dechové hudbě zdědil po otci, krejčí a lidovém muzikantovi. Působil jako učitel na Kolínsku a současně hrával jako houslista v místních kapelách. Roku 1871 založil kapelu kolínského Sokola. Pro účast na českých vlasteneckých akcích byl roku 1873 zbaven učitelského místa a živil se jako kapelník a učitel hudby. Svůj tehdy 25–40členný orchestr koncipoval tak, aby mohl hrát v různých sestavách, i jako smyčcový orchestr. Vystoupení celého souboru postupně dostávalo charakter koncertní události, začal být zván do Prahy, v poněkud méně Brně byl v roce 1882 vřele uvítán i L. Janáčkem. Roku 1884 byl soubor pozván do Krakova, o rok později do Vídně a Budapešti, 1896 účinkoval v rámci všeruské výstavy v Nižním Novgorodě atd. Kmochova kapela platila za reprezentativní soubor české dechové hudby, jehož repertoár byl vzorem ostatním tělesům, po roce 1918 i vojenským hudbám nově budované čs. armády. Kmoch složil přes 230 skladeb, převážně pochodových a tanečních, různých směsí, (Kolíně, Kolíně; Andulko šafářová; Muziky, muziky atd.), sokolské písně a také vlastní melodie (Jdou sokolské šiky, jdou; Spějme dál). Komponoval i polky, kvapíky, třásáky, mazurky, valčíky atd.

2. 8. 1964 překonal československý atlet Ludvík Daněk, jako první člověk na světě, v hodu diskem hranici 64 metrů. Jeho rekord činil 64,55 m.

† 10. 8. 1938 Mladá Boleslav, **Václav KLEMENT** - český podnikatel

Ke jménu Václav Klement patří neodmyslitelně i jméno jeho společníka Václava Laurina. Právě s ním založil mladý knihkupec a nadšený cyklista Klement (na protest proti urážce češtiny od jedné německé

firmy) v Mladé Boleslavi výrobu jízdních kol Slávia. Roku 1895 přivezl z Paříže "motorovou dvoukolku" a začal konstruovat první motocykly, jež si zakrátko dobyly pověst nejlepších strojů v Evropě. Získaly četné trofeje, snad nejceněnější v roce 1905, kdy Václav Vondřich v sedle motocyklu Laurin & Klement zvítězil v tehdy nejslavnějším závodě Coup Internationale des motocyklettes na silničním okruhu u Dourdanu ve Francii.

Po přechodu na výrobu automobilů se závod, který se vypracoval na největší rakouskou automobilku, stal akciovou společností a Klement generálním ředitelem. Roku 1925 došlo ke sloučení s firmou Škoda. V. Klement patřil k průkopníkům českého průmyslu, podnikatelům, pro něž nebyl jediným ukazatelem zisk, ale kteří měli hluboký vztah ke svým výrobkům i zaměstnancům. Na Mladoboleslavsku vybudoval několik hydrocentrál, sloužících veřejné potřebě, významně tak přispěl k elektrizaci kraje.

11. 8. 1914 vyhlásila Velká Británie a Francie válku Rakousko-Uhersku. Evropa se rozdělila na dva tábory: Británie, Francie a Rusko na jedné straně bojovala proti Německu, Rakousku-Uhersku a Turecku.

13. 8. 2002 postihly Českou republiku rozsáhlé povodně. Zasaženo bylo 505 obcí ve 31 okresech, více či méně byly postiženy všechny kraje České republiky. Evakuováno bylo 225 000 lidí, 17 lidí přišlo o život. Vltava v Praze a dalších městech dosáhla úrovně 100leté povodně. Protřesená hráz rybníka poblíž obce Metly v jihočeském kraji zcela zničila 12 domů. Třetina obyvatel vesnice zůstala bez střechy nad hlavou. Pracovníci pražské zoologické zahrady museli kvůli stoupající vodě utratit slona Kádíra a samici hrocha. Na 400 zvířat bylo přestěhováno do bezpečí. Den nato, 14. srpna, velká voda v Praze dosáhla svého vrcholu. Zatopeno bylo 25 stanic metra.

† 15. 8. 1388 Praha, **Vojtěch RAŇKŮV z JEŽOVA** - český učenec a kněz

Mistr svobodných umění, doktor teologie a také profesor a rektor proslulé pařížské univerzity patřil mezi přední učence své doby. Byl to on, kdo pronesl slavnostní pohřební projev nad rakví Karla IV., v němž zesnulého císaře označil výrazem "pater patriae", Otec vlasti. Šlo o pochvalný přívlastek v té době zcela běžný, který se však později začal chápat doslova. Roku 1369 se stal scholastikem svatovítského kostela v Praze a v této funkci dohlížel na latinské školy. Od roku 1375 působil v Praze jako slavnostní kazatel. V teologických názorech byl velmi tolerantní, sám byl obviněn z kacířství a povolán před avignonského papeže, aby se očistil. Krátce před svou smrtí sepsal poslední vůli, v níž všechno své jmění věnoval na zřízení stipendií pro české studenty, kteří by se chtěli vzdělávat na univerzitách v Paříži nebo Oxfordu.

† 21. 8. 1978 Praha, **Edvard VALENTA** - český publicista, spisovatel

Jeho samozřejmý demokratismus a nezkorumpovatelná povaha byly "příčinou" Va-

lentových věčných ústrků ze strany komunistického režimu, jenž mu dovolil se literárně připomínat jen zřídka a v krátkých "liberalizačních" mezietapech. Valenta byl hned v únoru 1948 spolu s řadou dalších demokraticky orientovaných autorů "vyakčnen" ze Syndikátu českých spisovatelů, pak i ze Svazu novinářů a byl také prvním redaktorem Lidových novin vyhozeným na dlažbu, když se vedení deníku chopil J. Drda. V prosinci 1948 byl dokonce zatčen, v červnu 1949 souzen, a přestože ho brzy propustili, odrazilo se věznění nepříznivě na jeho zdravotním stavu. V roce 1920 nastoupil do brněnské redakce Lidových novin, kde zůstal (s přestávkou let 1940–42, kdy mu okupační režim práci novináře zakázal) až do února 1948. Spolu s Bedřichem Golombkem byl sloupem "moravské větve" Lidovek, bezkonkurenčně nej kvalitnějšího liberálního deníku demokratické republiky. Velmi populární se stalo převyprávění osobitých vzpomínek českého polárního cestovatele Jana "Eskyma" Welzla, které spolu s Golombkem uvedl ve 30. letech. Postupně vycházely knihy Třicet let na zlatém severu, 1930; Po stopách polárních pokladů, 1932; Trampoty eskymáckého náčelníka v Evropě, 1932 a Ledové povídky, 1934. Blízko k cestovatelskému žánru mají i ohlasy dvou Valentových cest do Ameriky (Světlem pro nic za nic, 1947). K žánru životopisného románu se přiblížil v knize Druhé housle (1943), zpracovávající trpké osudy cestovatele Emila Holuba. Nejvýznamnějším Valentovým dílem zůstane rozsáhlý psychologický portrét intelektuálové existenciální situace za okupace Jdi za zeleným světlem. Do období první republiky se Valenta vrátil knihou věnovanou vzpomínkám na Tomáše Bařa Žil jsem s milionářem a lehce detektivní novelou Žít ještě jednou, obě díla vyšla až posmrtně a v exilu.

21. 8. 1968 Na území Československa vtrhly armády pěti zemí Varšavské smlouvy a násilně tak ukončily obrodný proces známý jako „Pražské jaro“, který nastartovali na svém sjezdu v červnu 1967 čs. spisovatelé.

24. 8. 2006 Astronomové, kteří se shromáždili na svém kongresu v Praze, vyřadili Pluto ze seznamu planet sluneční soustavy. Pluto od té doby patří do kategorie trpasličích planet.

28. 8. 1907 Papež Pius X. blahoslavlil Zdislavu z Lemberka. V roce 1947 zahájil kardinál Štěpán Trochta, biskup litoměřický, diecézní proces svatořečení.

29. 8. 1944 Na Slovensku vypuklo Slovenské národní povstání, proti němuž prezident Tiso ihned povolal nacistická vojska. Ta povstání za dva měsíce utopila v krvi.

31. 8. 1848 schválil říšský sněm návrh zákona o zrušení poddanství. Patentem byla zrušena robota a všechny ostatní poddanské povinnosti a dávky.

Co se kde děje, co se kde koná?

VPRČICKÉ POSVÍCENÍ

I letos se můžete těšit na řadu akcí. V pátek 8. 8. bude od 21 hod. zámecký park v Prčici patřit DISKOTÉCE PRO VŠECHNY, v sobotu 9. 8. od 21 hod. rockové kapele PARKÁN a v neděli 10. 8. od 21 hod. zábavě kapel ARGEMA a MATYAS.

VÝSTAVA CHOVATELŮ

Co by to bylo za Prčické posvícení bez tradiční výstavy místní organizace Svazu chovatelů. Opět vám předvedou to nejlepší ze svých chovů. Vystaveni budou holubi, drůbež, králíci i ostatní. Na výstavu chovatelů můžete zavítat do areálu v prčickém zámeckém parku v sobotu 9. 8. od 12.30 hod. do 18 hod. a v neděli 10. 8. od 8 do 16 hod. V neděli bude k poslechu a dobré náladě vyhrávat Hošna Band.

POPRASK V PARKU

Po loňském úspěchu se i letos v neděli 10. 8. od 10.00 hodin v zámeckém parku představí kapela klientů z ústavu v Odlochovicích. Přijďte si poslechnout, jak jim to šlape.

KONCERT K POCTĚ SVATÉHO VAVŘINCE

V neděli 10. srpna 2008 od 19 hodin se uskuteční tradiční koncert v kostele k poctě

sv. Vavřince. Letos bude zaměřený na baroko & současnost v hudbě. V průběhu večera zazní skladby z díla J. S. Bacha a J. Chr. Pepusche – hraje Alice Šíchová (viola) a kantáta Missa brevis skladatele Zdeňka Lukáše – interpretace Ekola a hosté.

BARTOLOMĚJSKÁ NOC

23. 8. Pěvecké koncertní vystoupení folkové skupiny v prostorách Muzea vesnických staveb Vysoký Chlumec. Spojeno s přehlídkou lidových řemesel.

KONCERT YELLOW SISTERS

Nenechte si ujít zážitek z překrásného zpěvu čtyřice půvabných zpěvaček, které si říkají Žluté sestry. Pořádá Sumiko Nedrahovice 23. 8. od 20 hodin.

BUMTARATA NA VRATA

Zveme vás na první ročník divadelně-hudebně-filmového festivalu s názvem „Bumtarata na vrata“. Festival se bude konat od pátku 22. do soboty 23. 8. v Ateliéru Prčice. Sobotní dopoledne bude vyhrazeno dětem a dětským pořadům, odpoledne, večer a v noci bude festiválek pokračovat maratónem filmů pro dospělé. Festival je benefiční akcí na podporu neziskové organizace Ochrana fauny ČR z Votic.

MEMORIÁL MÍRY KABÍČKA

V sobotu 6. září pořádá SDH Sedlec 4. ročník Memoriálu Míry Kabíčka dětských hasičských družstev. Začátek od 9 hodin. Přijďte se podívat na hřiště TJ Sokol, jak jsou malí hasiči a hasičky šikovni. Občerstvení zajištěno.

34. ROČNÍK POCHOU KRAJEM KAMENŮ

V sobotu 13. září se koná jeden z nejoblíbenějších pochodů v kraji. I letos jsou připraveny pěší trasy od 10 do 35 km a tři cyklotrasy. Organizátoři slibují mnoho zajímavého k vidění a můžete se do dálky rozhlédnout z rozhledny v Hodětíně. Start je od 7 do 10.30 hodin ve škole v Petrovicích, cíl tamtéž. Teď už jen aby počasí vyšlo. kého kvartetu Yellow Sisters.

BARTOLOMĚJSKÁ NOC

V sobotu 23. 8. proběhne v prostorách Muzea vesnických staveb na Vysokém Chlumu pěvecké koncertní vystoupení folkové skupiny doplněné přehlídkou řemesel.

Koupím domek, chalupu nebo byt
i před opravou.
Platím hotově. Tel. 723 233 162.

KAM NA VÝSTAVU?

Praha – Výstaviště Holešovice:

27. 8. – 29. 8. 2008 – **MÓDA PRAHA**
– 10. mezinárodní veletrh módy.

Zahrada Čech Litoměřice:

17. 9. – 27. 9. 2008 – **ZAHRADA ČECH**
– 32. ročník nejnavštěvovanějšího zahradnického veletrhu.

Výstaviště České Budějovice:

21. 8. – 26. 8. 2008 – **ZEMĚ ŽIVITELKA**
– 35. ročník mezinárodní výstavy. Rostlinná, živočišná výroba, krmiva, stroje, nářadí, potravinářská, lesní a vodní hospodářství, ochrana životního prostředí, služby pro zemědělství...

EKOSTYL

– tvorba, ochrana životního prostředí, ekologické technologie, alternativní zdroje, bioprodukty...

MEZINÁRODNÍ VÝSTAVA DRUŽSTEVNICTVÍ

– spotřební zboží, kovovýroba, elektronika, stavebnictví...

16. 9. – 18. 9. 2008 – VZDĚLÁNÍ A ŘEMESLO

– 14. ročník. Prezence školství všech úrovní.

Výstaviště Lysá nad Labem:

4. 9. – 7. 9. 2008 – **DOMOV A TEPLA 2008**

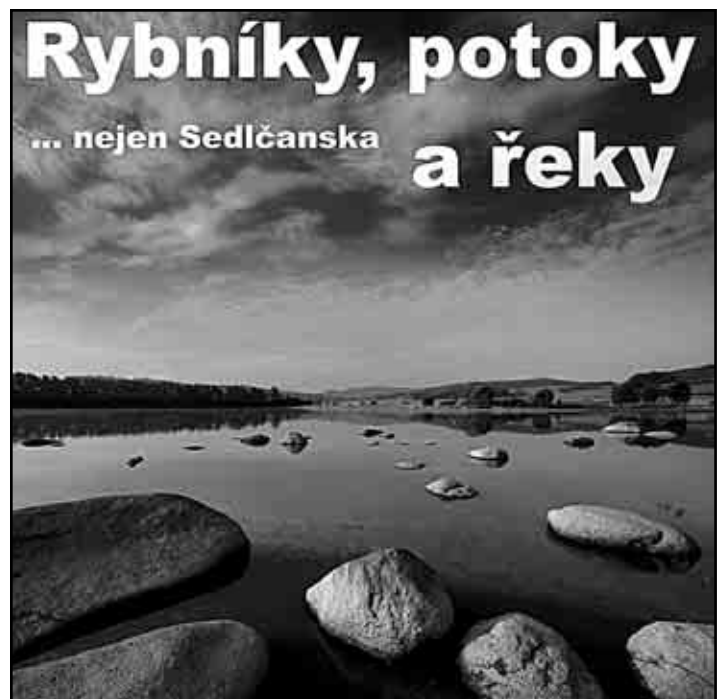
– 14. výstava bytového vybavení, nábytku a tepla.

ČTYŘI DNY SE ZÁCHRANÁŘI

– 7. výstava moderní požární a policejní techniky představující integrovaný záchranný systém.

POLABSKÝ KNIŽNÍ VELETRH 2008

– 5. výstava knih a literatury.

Rybníky, potoky
... nejen Sedlčanska
a řeky

Výstava fotografií 21.7. - 31.8.2008

Autor: Jan Brzák

Místo: Informační centrum Sedlec-Prčice

Vítkovo nám. 69, 257 92 Sedlec-Prčice
Tel: 317 834 328, Mobil: 603 201 583
po - pá 7.30 - 16.00, so - ne 10.00 - 15.00

web: www.sedlec-prcice.cz

KINO SEDLEC - PRČICE

ZÁŘÍ 2008

5.IX pátek 20 hodin 123 min 40.-	Akční dobrodružný film s českými titulky INDIANA JONES A KRÁLOVSTVÍ KŘIŠŤÁLOVÉ LEBKY	Film plný vynalézavých akcí, včetně několika originálních honiček a neschází ani obvyklý hmyz a další "jonesovské" atributy. Režie: Steven Spielberg Hrají: Harrison Ford, Cate Blanchettová Mládeži přístupno
12.IX pátek 20 hodin 140 min 40.-	Historický velkofilm Juraje Jakubiska BATHORY	Film inspirovaný legendou o Čachtické paní, která se podle pověsti koupala v krvi pannen a vraždila a mučila své poddané. Mládeži do 12 let nevhodné
19.IX pátek 20 hodin 112 min 36.-	Americký akční film s českými titulky NEUVĚŘITELNÝ HULK	Sympatický vědec s křehkou duší, ve stavu zuřivosti-šílené monstrum které bezmyšlenkovitě ničí vše kolem sebe. Mládeži do 12 let nevhodné
26.IX pátek 16 a 20 hodin 144 min 36.-	Dobrodružný fantastický film v českém znění LETOPISY NARNIE: PRINC KASPIAN	Čas v narnii a v lidském světě plyne odlišně, proto po návratu se vše změnilo. Mládeži přístupno
Připravujeme na říjen: Horton, Hancock, Sex ve městě, Mamma Mia, Mumie: Hrob Dračího císaře		

Řádková inzerce Našeho domova

Způsob placení řádkové inzerce: vyplněný kupón spolu s dokladem o zaplacení složenkou typu A zašlete na adresu MěÚ Sedlec–Prčice. Inzerci můžete platit také přímo na IC v Prčici a na pokladně MěÚ v Sedlci.

I nadále je všem inzerentům k dispozici plošná forma inzerce v Našem domově, a to za daných cenových podmínek.

Prodám:

- **Skluzavku pro děti.** Délka 3m, dvě vlny, nosn. 100 kg. na zahradu i k bazénu. Nová. Cena jen 2890,- Kč. Foto e-mailem. Tel.: 776 226 083.

Koupím:

- **Koupím od vás sběratelské předměty**, staré zemědělské stroje a nástroje, různé půdní harampádičko, staré stavební materiály. Tel.: 604 151 452.

- **Koupím starší sporák FIKO – zachovalý.**
Tel.: 317 834 722.

Nabízím:

- **Nabízím skladové prostory k pronájmu, možnost garážování os. i nákl. vozidel** či jiné techniky. Ateliér Přice, tel.: 604 151 452.
- **K pronájmu část areálu Brandy – zavedená truhlárna**, možno i na sklady či na zavedení obchodu. Kontakt: 317 834 209 nebo na místě

Kupón pro řádkovou inzerci v Našem domově

Město Sedlec-Prčice, Nám. 7. května 62, 257 91 Sedlec-Prčice, tel., fax: 317 834 384, 317 834 216

[illegible]

Citát na tento měsíc:

Začátky všech velkých věcí bývají nepatrné.

Cicero

Lidové pranostiky na srpen

1. 8. Kukačka si na Petrův den ucpe zobák koláčem.	Malá Mara (28.12.) chleba vzala, velká Mara chleba dala.
4. 8. Horko na sv. Dominika věští tuhou zimu.	16. 8. Na svatého Rocha přibude brambor trocha.
7. 8. Na svatého Kajetána otvírá se stodol brána.	18. 8. Přinese-li déšť svatá Helena, bývá otava dlouho zelená.
10. 8. Přejde-li přelavý Vavřinec, bude myši plný záhonec.	19. 8. Na den svatého Sebalda vybírají včelaři med.
Svatý Vavřinec odnáší srp a zapřáhá pluh.	23. 8. Má-li Filip hromy v průvodu, značí to brzký déšť a úrodu.
12. 8. Sv. Klára bývá stálá.	24. 8. Jak Bartoloměj velí, takový bude podzim celý.
15. 8. Nanebevzetí a větry ze strnišťat jsou poslové podzimu.	

Po Bartoloměji studený rosy, nechodte ráno bosí.

25. 8. Od Ludvíka krále bouřek je namále a o Augustině (28. 8.) táhnou již do zimní síně.

26. 8. Zeferin poslední klásky sbírá.

27. 8. Na svatého Rufa se nemá provádět žádná důležitá práce, nemají se podnikat cesty ani jiné činnosti, při kterých by mohlo dojít k úrazu či ke škodě.

28. 8. Svatý Augustín udělá z tepla stín.

29. 8. Na svatého Jana stětí mají se ožínati bramborové nati.

• Čeho srpen nedovaří, toho září nedosmaží. Bouřce v máji řekni: Pěkně vítám! V srpnu: Zůstaň si tam!

• Hřímání v srpnu ourody dobré a hovad hybnutí znamená. (Šimon Partlic, r. 1617)

• Hřímá-li v srpnu, praví se, že budoucího roku hojná úroda a množství deště jest k doufání.

• Je-li v prvních týdnech srpna horko, zůstane zima dlouho bílá.

• Když jsou v srpnu velké rosy, zůstane obyčejně pěkné počasí.

• Moc hub srpnových – moc vánic sněhových. Srpnové mlhy zrána táhnou vodu, padají-li, nesou sucho.

• Jsou-li v srpnu hory kalný, budou v zimě mrazy valný.

• Jakmile se ukazuje polní myš, že máš o dřevo se starat, víš.

• Udělá-li se v srpnu deštivo, přší med a dobré víno.

UHLÍ PÍSKY

Doprava UHLÍ až do 40 km nad 20 q ZDARMA!

OD ČERTA KAŽDÝ MĚSÍC SOUTĚŽ O 20.000,- Kč

SOBOTNÍ PRODEJ

VOLEJTE ZDARMA 800 500 505

5 vřeteví ubíráči uhlí v každé 4 000,- Kč

Ukládání uhlí v suché hale! V dešti rozvoz pod plachtou! Skládání uhlí dopravníky!

☎ 317 812 216, 777 922 312, 602 582 222 SKLAD VOTICE, DOPRAVNÍ UL.

Vyherci soutěže z května 2008: p. Kláporá, Miličín; p. Seifert, Vynutky Chlumec; p. Hlaváček, ul. Rakovníka, Nerekl; p. Spilka, Přácor; p. Klíma, ul. Satorá, Sedlčany

Důležitá telefonní čísla

- Hasiči 150
místní pohotovost 602 666 150
- HZS Kladno 950 870 444
- Lékařská záchranná služba 155
- Policie ČR 158
Obvodní odděl. Votice 317 812 275
- Univerzální – Pro hlášení nehod všeho druhu 112
- Středočeská energetická – pohotovost 840 850 860
- Středočeská plynárenská – pohotovost 317 814 513
- Centrální ohlašovna poruch – plyn 1239
- Městský úřad Sedlec-Prčice, podatelna 317 834 384
mobil: 722 128 780
- Služby s.r.o. 317 834 514, 731 406 450
- Zeos – vodovod (Po-Pá 6–15 hod) 317 834 320
mobil: 603 812 698
- Veterinář – MVDr. Šonka 603 817 898

Kdo byl milován, nebude zapomenut.

Dne 18. srpna uplyne 5 let, co nás navždy opustil

pan

Karel Košar

z Prčice.

a 27. června uplynuly 4 roky, co od nás navždy odešel syn

pan

Jiří Košar

rodák z Prčice.

Kdo jste je znali a měli rádi, vzpomeňte s námi.

S láskou vzpomínají synové a bratři s rodinami, manželka a maminka.

Náš domov, měsíčník Města Sedlec-Prčice, šéfredaktor – Alice Valsová, informace a příspěvky na čísle tel. 317 834 328, mobil: 603 201 583, e-mail: infoops@ceskymeran.cz nebo přímo na infocentrum, cena 8 Kč, evidenční číslo MK ČR E 10761, náklad 700 výtisků, **redakční uzávěrka příštího čísla: 29. 8. 2008 do 11 hodin**, tiskne tiskárna Tria Olbramovice

Cena inzerce: zadní strana: 12,- Kč a vnitřní strany: 8,- Kč/1 cm²

Redakce neodpovídá za obsah příspěvků od externích přispěvatelů a za názory čtenářů.